

Evaluation of Isfahan's Urban Policies in Urban Development and Enhancing Public Trust

Majid. Mazaheri¹, Mohammad Ali. Basiri^{2*}, Ahmad. Azin³

¹ PhD Student of Policy Making, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

² Associate Professor, Department of Political Science and International Relations, University of Isfahan, Isfahan, Iran

³ Associate Professor, Department of Political Science, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

* Corresponding author email address: basiri@ase.ui.ac.ir

Article Info

Article type:

Original Research

How to cite this article:

Mazaheri, M., Basiri, M. A., & Azin, A. (2025). Evaluation of Isfahan's Urban Policies in Urban Development and Enhancing Public Trust. *Journal of Social-Political Studies of Iran's Culture and History*, 4(3), 1-27

© 2024 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

ABSTRACT

Isfahan's urban policies, especially in recent decades, have aimed to create a sustainable and responsive environment for residents. These policies include infrastructure renovation, development of public spaces, and increased access to social services. The importance of these actions lies in their impact on enhancing a sense of belonging and social participation. The present study is of practical significance. It examines the relationships between variables using structural equation modeling (SEM) to propose an appropriate model. The complex relationships between urban policies and dimensions of public trust are simultaneously investigated. The research's conceptual model is designed based on literature and theories related to urban development and public trust. This model includes independent variables of urban development policies and dependent variables of public trust. Data were collected from reputable library and electronic sources. Additionally, a total of 207 questionnaires were distributed in the quantitative phase, out of which 4 were returned due to various reasons such as selecting one option for all questions or being incomplete. Ultimately, data analysis was conducted with 203 questionnaires, and appropriate measurement tools were selected or designed to measure the variables. These tools included questionnaires and expert surveys. The questionnaires covered various dimensions of public trust and urban development policies, and their validity and reliability were examined. Data analysis was performed using SMART PLS software.

Keywords: Urban Development, Isfahan City, Trust, Public Trust, Urban Policies.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Urbanization has been one of the most significant and complex social transformations globally over the past half-century. Today, the world's population stands at 7.2 billion, a ninefold increase since the industrial revolution began in 1750. By 2020, the global population is expected to reach 8 billion, with most people residing in urban areas. In Iran, urbanization has also been on the rise, with over 70% of the population now living in cities. This rapid urbanization has led to numerous challenges, including environmental degradation, social inequality, and economic instability. Isfahan, a historic and tourist city in central Iran, is no exception. As the third most populous city in Iran, Isfahan has faced significant population growth and urban sprawl, leading to various social, economic, and environmental challenges (Alaei Rahmani & Ahadian, 2019).

Urban policies in Isfahan have aimed to create a sustainable and responsive environment for its residents. These policies include infrastructure renovation, the development of public spaces, and increased access to social services. The importance of these actions lies in their impact on enhancing a sense of belonging and social participation among citizens. However, the rapid and unplanned growth of the city has led to urban sprawl, which has negatively affected the quality of life and public trust in urban governance (Salehi Ramchahi & Fouzieh Eslami, 2019). Public trust is a crucial element for the effective functioning of societies and political systems, particularly in the relationship between the government and citizens. Trust fosters social participation, cooperation, and solidarity, which are essential for the successful implementation of urban policies (Dara et al., 2019; Jabar Ansari et al., 2016).

This study evaluates the urban policies of Isfahan in the context of urban development and their impact on enhancing public trust. The research aims to explore the complex relationships between urban policies and dimensions of public trust, using structural equation modeling (SEM) to propose an appropriate model. The study is of practical significance, as it seeks to provide insights into how urban policies can be designed and implemented to improve public trust and, consequently, the quality of life for residents.

Methods and Materials

The present study is applied in nature and employs a quantitative approach, specifically using structural equation modeling (SEM) to examine the relationships between variables. SEM is a multivariate data analysis method that allows for the simultaneous testing of multiple hypotheses and the modeling of relationships between observed and latent variables. The conceptual model of the research is designed based on literature and theories related to urban development and public trust. The model includes independent variables of urban development policies and dependent variables of public trust.

Data were collected from reputable library and electronic sources, and a total of 207 questionnaires were distributed in the quantitative phase. Out of these, 203 questionnaires were deemed valid and used for data analysis. The questionnaires covered various dimensions of public trust and urban development policies, and their validity and reliability were examined. Data analysis was performed using SMART PLS software, which is suitable for modeling complex relationships between variables.

The study's population includes all citizens over the age of 18 residing in the urban area of Isfahan. The sample size was determined using Cochran's formula, ensuring a 95% confidence level and a 5% margin of error. The sampling method involved a diverse mix of citizens from different urban areas to ensure a fair distribution of respondents and avoid bias in the results. The final sample size of 203

respondents was deemed sufficient for the analysis, given the complexity of the research topic and the need to examine multifaceted relationships between variables.

Findings

The data analysis revealed significant relationships between urban development policies and public trust in Isfahan. The structural equation modeling (SEM) results indicated that urban development policies, particularly those related to infrastructure, public services, and environmental sustainability, have a positive impact on public trust. The model's fit indices, including the root mean square error of approximation (RMSEA) and the comparative fit index (CFI), confirmed the robustness of the model.

The analysis showed that urban development policies, such as the renovation of infrastructure, the development of public spaces, and the improvement of social services, significantly enhance public trust. Specifically, the study found that the quality of public services, including transportation, waste management, and access to healthcare, had a strong positive correlation with public trust. The findings also indicated that environmental sustainability measures, such as the preservation of green spaces and the reduction of pollution, contribute to higher levels of public trust.

Furthermore, the study identified that public trust is influenced by the transparency and accountability of urban governance. Citizens who perceived urban policies as transparent and responsive were more likely to trust local government institutions. The analysis also revealed that public trust is positively correlated with citizens' sense of belonging and social participation. In other words, when citizens feel that their needs and opinions are considered in urban planning and decision-making processes, their trust in urban governance increases.

The results of the SEM analysis also highlighted the importance of public participation in urban development. The study found that citizens who were more involved in urban planning and decision-making processes had higher levels of trust in local government institutions. This suggests that participatory approaches to urban development can enhance public trust and foster a sense of ownership among citizens.

Discussion and Conclusion

The findings of this study underscore the importance of urban development policies in enhancing public trust in Isfahan. The results indicate that urban policies, particularly those focused on improving infrastructure, public services, and environmental sustainability, have a significant positive impact on public trust. These findings align with previous research, which has shown that urban development policies that prioritize the quality of life and environmental sustainability can foster greater public trust in local government institutions.

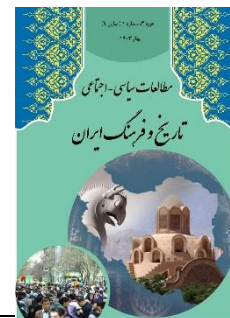
The study also highlights the critical role of transparency and accountability in urban governance. Citizens are more likely to trust local government institutions when they perceive urban policies as transparent and responsive to their needs. This suggests that urban policymakers should prioritize transparency in decision-making processes and ensure that citizens have access to information about urban development projects and policies.

Moreover, the study emphasizes the importance of public participation in urban development. The findings suggest that participatory approaches to urban planning and decision-making can enhance public trust and foster a sense of ownership among citizens. This is particularly important in the context of Isfahan, where rapid urbanization and urban sprawl have led to various social, economic, and

environmental challenges. By involving citizens in urban development processes, policymakers can ensure that urban policies are more responsive to the needs and priorities of the community.

In conclusion, this study provides valuable insights into the relationship between urban development policies and public trust in Isfahan. The findings suggest that urban policies that prioritize infrastructure development, public services, environmental sustainability, and transparency can significantly enhance public trust. Furthermore, the study highlights the importance of public participation in urban development, as it fosters a sense of ownership and trust among citizens. These findings have important implications for urban policymakers in Isfahan and other cities facing similar challenges. By adopting participatory and transparent approaches to urban development, policymakers can enhance public trust and improve the quality of life for residents.

The study also underscores the need for further research on the relationship between urban development policies and public trust. Future studies could explore the impact of specific urban policies on different dimensions of public trust, such as trust in local government institutions, trust in urban planning processes, and trust in public services. Additionally, future research could examine the role of social and cultural factors in shaping public trust in urban governance. Overall, this study contributes to the growing body of literature on urban development and public trust, providing valuable insights for policymakers and researchers alike.

ارزیابی سیاست‌های شهری اصفهان در حوزه توسعه شهری بر ارتقاء اعتماد عمومی

مجید مظاهری^۱، محمد علی بصیری^۲، احمد آذین^۳

۱. دانشجوی دوره دکتری سیاست‌گذاری، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

۲. دانشیار گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

۳. دانشیار گروه علوم سیاسی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: basiri@ase.ui.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله

پژوهشی/اصیل

نحوه استناد به این مقاله:

مظاهری، مجید، بصیری، محمد علی، و آذین، احمد. (۱۴۰۴). ارزیابی سیاست‌های شهری اصفهان در حوزه توسعه شهری بر ارتقاء اعتماد عمومی. *مطالعات سیاسی-اجتماعی تاریخ و فرهنگ ایران*، ۴ (۳)، ۲۷-۱.

© ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

سیاست‌های شهری اصفهان، به ویژه در دهه‌های اخیر، به دنبال ایجاد فضایی پایدار و پاسخگو برای ساکنان بوده است. این سیاست‌ها شامل بهسازی زیرساخت‌ها، توسعه فضاهای عمومی، و افزایش دسترسی به خدمات اجتماعی می‌شود. از اهمیت این اقدامات می‌توان به تأثیر آن‌ها بر افزایش حس تعلق و مشارکت اجتماعی اشاره کرد. حاضر از لحاظ هدف کاربردی است. از نوع معادلات ساختاری روابط بین متغیرها در راستای ارائه مدل مناسب نیز بررسی شد. در این پژوهش، از رویکرد کمی و به طور خاص، مدل معادلات ساختاری SEM استفاده می‌شود. بررسی روابط پیچیده بین متغیرهای سیاست‌های شهری و ابعاد اعتماد عمومی به طور همزمان مورد بررسی قرار گرفت. مدل مفهومی پژوهش بر اساس ادبیات و نظریه‌های مرتبط با توسعه شهری و اعتماد عمومی طراحی می‌شود. این مدل شامل متغیرهای مستقل سیاست‌های توسعه شهری، متغیرهای وابسته اعتماد عمومی، است. با مراجعه به منابع معتبر کتابخانه‌ای و الکترونیکی، داده‌های لازم گردآوری شده است. همچنین در مرحله کمی، مجموعاً ۲۰۷ پرسشنامه توزیع گردید که از این تعداد ۴ پرسشنامه عودت داده شد که به دلایل مختلفی مثل انتخاب یک گزینه برای تمام سؤالات یا نیمه کاره بودن و... کنار گذاشته شد. نهایتاً تحلیل داده‌ها با ۲۰۳ پرسشنامه انجام گردید و در ادامه، ابزارهای اندازه‌گیری مناسب برای اندازه‌گیری متغیرها انتخاب یا طراحی شد. این ابزارها شامل پرسشنامه‌ها، و نظر سنجی خبرگی است. پرسشنامه‌ها ابعاد مختلف اعتماد عمومی و سیاست‌های توسعه شهری طراحی را در بر گرفته است و روایی و پایایی آن‌ها مورد بررسی قرار گرفته است. تحلیل داده‌ها توسط نرم افزار SMART PLS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

کلیدواژگان: توسعه شهری، شهر اصفهان، اعتماد، اعتماد عمومی، سیاست‌های شهری.

یکی از مهمترین و پیچیده‌ترین تحولات اجتماعی جهان در نیم قرن اخیر توسعه شهرنشینی است. سیاره ما امروزه ۷.۲ میلیارد نفر جمعیت دارد که این رقم در شروع انقلاب صنعتی ۱۷۵۰ حدود ۸۰۰ میلیون نفر بوده که این واقعیت حاکی از افزایش ۹ برابری جمعیت جهان است. سالانه ۷۵ میلیون نفر به سرعت به این تعداد افزوده می‌شود که با این توصیف، جمعیت جهان در سال ۲۰۲۰ به ۸ میلیارد نفر و در سال ۲۰۴۰ به ۹ میلیارد نفر خواهد رسید، که اغلب در شهرها ساکن خواهند بود. شهرنشینی در کشور ما نیز روند رو به رشدی دارد به طوری که امروزه بیش از ۷۰٪ جمعیت کشور در شهرها زندگی می‌کنند. انتظار می‌رود جمعیت کشور تا سال ۲۰۳۰ به بیش از ۱۰۰ میلیون نفر افزایش یابد. شهرها با وجود اینکه تنها ۲ درصد سطح زمین را اشغال کرده اند، ساکنان آنها ۷۵ درصد منابع طبیعی سیاره زمین را مصرف می‌کنند و ۸۰ درصد دی اکسید کربن جهان در شهرها تولید می‌شود (Alaei Rahmani & Ahadian, 2019). یکی از مسایل کلیدی نظام شهری ایران، رشد لجام گسیخته و بی‌برنامه شهرهای بزرگ در پیکره جغرافیایی سرزمین است. در مقیاس منطقه‌ای این شهرها، عمدتاً مراکز اداری-سیاسی استان‌ها است که در شکل‌گیری و رشد آن‌ها، دولت و سیاست‌های دولتی نقش اساسی دارد. دولت از دهه ۱۳۵۰ به بعد، در نتیجه توجه هر چه بیشتر به شهرها با سیاست‌های متعددی چون تدوین و اجرای طرح‌های توسعه شهری، تزریق اعتبارات جاری و عمرانی به شهر و تفویض عملکردهای اداری-سیاسی به آنها، گسترش نظام دیوان سالاری و تغییر ساختار اقتصادی و حیات شهرها، رشد شهرنشینی در کشور را تسریع بخشید (Kazemian et al., 2018).

رشد جمعیت شهری از یک سو و شکل‌گیری مهاجرت‌های گسترده به دلیل رشد اقتصادی شهرها و عدم تعادل فضایی بین روستا و شهر و شهرهای کوچک و بزرگ، از سوی دیگر، منجر به رشد فیزیکی شهرها و بالاخص شهرهای بزرگ گردید. به طوری که رشد مساحت شهر در بسیاری از نقاط کشور، بر رشد جمعیت پیشی گرفت و این عامل شهرها را با چالش‌های عمده زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی مواجه کرد. چنین رشدی که اصطلاحاً پراکنده رویی نامیده می‌شود به عدم استفاده بهینه از زمین، اختلال در نظام کاربری اراضی، افزایش سهم فضاهای باز، کاهش تراکم جمعیت، گسستگی بخش‌های مختلف شهر، گسترش افقی و ادغام روستاها در شهر، تخریب منابع زیست محیطی و افزایش مخاطرات طبیعی، فقدان صرفه‌های ناشی از مقیاس به دلیل افزایش هزینه زیرساخت‌ها و خدمات شهری، افزایش مصرف انرژی، تضعیف پایه اقتصادی مراکز شهری، ازدحام ترافیکی، آلودگی هوا در پی افزایش استفاده از خودروی شخصی، دستیازی شهرها به اراضی پیرامون، آسیب‌های اجتماعی-اقتصادی، رشد حاشیه نشینی و جدایی‌گزینی اجتماعی منجر می‌گردد (Alaei Rahmani & Ahadian, 2019). بنابراین رشد پراکنده، ضمن تحمیل هزینه‌های غیر قابل جبران زیست محیطی بر کالبد شهرها، در نهایت به ناپایداری اقتصادی و اجتماعی شهرها منجر شده و در تقابل با توسعه پایدار قرار می‌گیرد. بنابراین با افزایش شهرنشینی و چشم‌انداز شهری جهان، نیاز به درک ماهیت انسانی تعاملات برای بهبود برنامه‌ریزی و مدیریت شهرها ضروری است. اصفهان، کلان‌شهری تاریخی و گردشگری در مرکز ایران و مرکز استان اصفهان و نیز شهرستان اصفهان است. این شهر سومین شهر پرجمعیت ایران پس از تهران و مشهد، یکصد و شصت و پنجمین شهر پرجمعیت جهان و نهمین شهر پرجمعیت باختر آسیا به‌شمار می‌رود. اصفهان همچنین چهاردهمین کلان‌شهر پرجمعیت خاورمیانه است. در سالیان اخیر این شهر از بی‌ثباتی جمعیتی در اثر افزایش مهاجرت‌ها و رشد فیزیکی لجام‌گسیخته رنج می‌برد (Salehi Ramchahi & Fouzieh Eslami, 2019). کاهش تراکم شهری، افزایش رشد جمعیت و سیل مهاجرت‌ها به رشد پراکنده شهر اصفهان منجر شده است. با توجه به این که از شهر اصفهان به عنوان کلانشهر یاد می‌شود، رشد پراکنده این شهر پیامدهای منفی اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی فراوانی به همراه داشته که با تبدیل

آن به کلانشهر، این مشکلات گسترده‌تر می‌گردد و به معضل شهری تبدیل می‌شود. بنابراین شناسایی عوامل کلیدی و پیشران‌های رشد شهری در اصفهان می‌تواند در مدیریت رشد شهر و کنترل پراکنده رویی این شهر مؤثر باشد (Yazdani & Amiri, 2023).

رشد سریع جمعیت و مهاجرت به شهرها که معضل کنونی جامعه جهانی است، موجب پدیده پراکنش شهری گشته است و توسعه سال روزافزون جامعه شهری، متأثر از رشد بی‌رویه جمعیت و مهاجرت، به ساخت وسازه‌های بدون برنامه ریزی و گسترش مهارنشده شهرها منجر شده و تغییرات زیادی در ساخت فضایی آن‌ها به وجود آورده است. در حال حاضر یک چهارم جمعیت شهری جهان در حومه شهرها زندگی می‌کنند و طبق گزارش مرکز اسکان بشر سازمان ملل متحد در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳، تعداد افرادی که در حومه‌های مناطق در حال توسعه جهان زندگی می‌کنند، ۸۶۳ میلیون نفر بوده، که این تعداد در سال ۲۰۰۰، ۷۶۰ میلیون و در سال ۱۹۹۰، ۶۵۰ میلیون نفر بوده است (Parvin & Firoozi, 2022). تحقیق حاضر به بررسی رابطه بین سیاست‌های شهری اصفهان و تأثیر آن بر ارتقاء اعتماد عمومی می‌پردازد. این پژوهش با استفاده از مبانی نظری مرتبط، سعی دارد تا به تحلیل فرآیندهای تصمیم‌گیری و اجرای سیاست‌ها در مدیریت شهری بپردازد و نشان دهد که چگونه این سیاست‌ها بر احساس رضایت و کیفیت زندگی شهروندان تأثیرگذار باشند.

ادبیات پژوهش

سیاست‌های شهری

سیاست شهری به مجموعه‌ای از اصول، تصمیمات و اقداماتی اطلاق می‌شود که برای مدیریت و توسعه شهرها و نواحی شهری طراحی شده‌اند. این سیاست‌ها به منظور بهبود کیفیت زندگی ساکنان، بهره‌برداری بهینه از منابع و ایجاد فضایی پایدار و کارآمد در محیط‌های شهری تدوین می‌شوند. سیاست شهری شامل ابعاد مختلفی از جمله برنامه‌ریزی فضایی، حمل و نقل، مسکن، زیرساخت‌ها و خدمات عمومی است (Khamechi & Rangriz, 2019). یکی از اهداف اصلی سیاست شهری، ایجاد تعادل بین نیازهای مختلف جامعه و تأمین نیازهای اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی است. به این ترتیب، سیاست‌گذاران شهری باید به مسائل پیچیده‌ای مانند نابرابری‌های اجتماعی، تغییرات آب و هوایی و چالش‌های اقتصادی پاسخ دهند. این فرآیند نیازمند همکاری بین نهادهای دولتی، بخش خصوصی و جامعه مدنی است. سیاست شهری همچنین شامل ارزیابی و نظارت بر پروژه‌های توسعه‌ای و برنامه‌های اجرایی است تا اطمینان حاصل شود که این اقدامات به اهداف تعیین شده دست می‌یابند. از دیگر ابعاد سیاست شهری، تأکید بر پایداری و توسعه پایدار است. سیاست‌های شهری باید به گونه‌ای طراحی شوند که نه تنها به نیازهای کنونی پاسخ دهند، بلکه تأثیرات مثبت و منفی آن‌ها بر نسل‌های آینده نیز مد نظر قرار گیرد (Maleki Rad, 2022).

سیاست‌های شهری می‌توانند به دسته‌های مختلفی تقسیم شوند که هر یک به جنبه‌های خاصی از مدیریت و توسعه شهری پرداخته و تأثیرات متفاوتی بر زندگی ساکنان دارند (Abedini, 2015).

سیاست‌های برنامه‌ریزی فضایی: این نوع سیاست‌ها به تعیین نحوه استفاده از زمین و مدیریت توسعه فضایی در شهرها می‌پردازند. برنامه‌ریزی شهری شامل تعیین مناطق مسکونی، تجاری، صنعتی و فضای سبز است.

سیاست‌های حمل و نقل: این سیاست‌ها به توسعه و بهبود سیستم‌های حمل و نقل عمومی و خصوصی مربوط می‌شوند. هدف آن‌ها افزایش دسترسی، کاهش ترافیک و بهبود کیفیت هوا است. سیاست‌های مسکن: این نوع سیاست‌ها به تأمین مسکن مناسب و قابل دسترسی برای تمامی اقشار جامعه می‌پردازند. همچنین شامل برنامه‌هایی برای بهسازی بافت‌های فرسوده و جلوگیری از گسترش حاشیه‌نشینی است.

سیاست‌های زیست‌محیطی: این سیاست‌ها به حفاظت از محیط زیست و منابع طبیعی در شهرها تمرکز دارند. اقدامات شامل مدیریت پسماند، کنترل آلودگی و ایجاد فضاهای سبز می‌شود.

سیاست‌های اجتماعی: این نوع سیاست‌ها به مسائل اجتماعی مانند نابرابری، فقر و مشارکت اجتماعی می‌پردازند. هدف آن‌ها افزایش کیفیت زندگی و فراهم کردن فرصت‌های برابر برای تمامی ساکنان است.

سیاست‌های اقتصادی: این سیاست‌ها به توسعه اقتصادی محلی، جذب سرمایه‌گذاری و ایجاد شغل‌های جدید مربوط می‌شوند. این اقدامات می‌توانند شامل حمایت از کسب‌وکارهای محلی و توسعه صنایع خلاق باشند (Abedini, 2015).

توسعه شهری

توسعه شهری به فرآیند برنامه‌ریزی و مدیریت تغییرات در فضاهای شهری اشاره دارد که هدف آن بهبود کیفیت زندگی ساکنان و ایجاد محیطی پایدار و کارآمد است. این مفهوم شامل ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی است و به دنبال پاسخ به نیازهای کنونی و آینده شهرها می‌باشد (Molaei, 2019). توسعه شهری به معنای سازماندهی و بهره‌برداری بهینه از منابع، زمین و زیرساخت‌هاست. این فرآیند شامل طراحی فضاهای عمومی، ایجاد شبکه‌های حمل و نقل، تأمین مسکن مناسب و بهبود خدمات عمومی می‌شود. یکی از اصول کلیدی در توسعه شهری، مشارکت شهروندان در فرآیندهای تصمیم‌گیری است. این مشارکت می‌تواند به افزایش حس تعلق و مسئولیت اجتماعی کمک کند و اطمینان حاصل کند که نیازهای واقعی جامعه در نظر گرفته می‌شود (Afsharnia et al., 2021). توسعه شهری به چندین نوع مختلف تقسیم می‌شود که هر یک به جنبه‌های خاصی از مدیریت و برنامه‌ریزی شهری می‌پردازد. این انواع شامل: توسعه کالبدی: این نوع توسعه به ساخت و بهسازی زیرساخت‌ها، ساختمان‌ها و فضاهای عمومی مربوط می‌شود. هدف آن افزایش کارایی و زیبایی شهرها است. پروژه‌های مسکن، پارک‌ها و شبکه‌های حمل و نقل از نمونه‌های این نوع توسعه هستند (Ghahremani et al., 2020). توسعه اقتصادی: این نوع توسعه به تقویت پایه‌های اقتصادی شهرها و ایجاد فرصت‌های شغلی جدید می‌پردازد. شامل جذب سرمایه‌گذاری، حمایت از کسب‌وکارهای محلی و توسعه صنایع خلاق است. هدف این نوع توسعه افزایش درآمد و بهبود شرایط معیشتی ساکنان است. توسعه اجتماعی: این نوع توسعه بر بهبود کیفیت زندگی و ارتقاء سطح خدمات اجتماعی تمرکز دارد. شامل برنامه‌هایی برای آموزش، بهداشت و مسکن مناسب است. این نوع توسعه به دنبال کاهش نابرابری‌ها و افزایش مشارکت اجتماعی است. توسعه محیط‌زیستی: این نوع توسعه به حفاظت از منابع طبیعی و کاهش تأثیرات منفی بر محیط زیست می‌پردازد. سیاست‌های مربوط به مدیریت پسماند، کنترل آلودگی و ایجاد فضاهای سبز از جمله این موارد هستند. هدف آن حفظ کیفیت آب و هوا و تنوع زیستی است (Ne'mati Kotenaee et al., 2017).

مفهوم پایداری

پایداری برای گفت‌وگوی با توسعه طراحی شده است. بخشی از تلاش‌ها برای ایجاد پایداری جامعه به مشاوره تحقیقات در زمینه آن نیازمند است و به ایجاد رویکردهای جدید در محیط‌زیست متمرکز است. مفهوم پایداری شامل مفاهیم رشته‌ای از علوم مهندسی، اقتصادی، اجتماعی و محیطی است. تحقیق در زیرساخت‌های پایدار شهری یک زمینه جدید و در حال تکامل است و از مدرنیته در شهرنشینی، مناطق فقیرنشین و تضعیف فضاهای شهری در اواسط قرن گذشته تا دیدگاه‌های اکولوژیکی محیط‌زیست و شبکه‌های شهری تکامل یافته است. پایداری در تعریف کمیسیون برانت لند، توانایی پاسخگویی به نیازهای نسل فعلی بدون لطمه زدن به شانس نسل‌های آینده برای برآوردن نیازهای خود است (Mohammadi et al., 2020). پایداری یک مفهوم همه‌جانبه است که فرایند توسعه انسانی را در طول زمان و مکان به دست می‌دهد و وابستگی‌های زیست‌محیطی همراه با جنبه‌های اقتصادی و اجتماعی را به شیوه‌ای عادلانه و ایمن که نیاز به تفکر تکنیکی، علمی و سیاسی دارد در نظر می‌گیرد (Tabibian, 2004; Yazdani & Amiri, 2023). گرچه پایداری به تازگی جزئی از جریان اصلی اندیشه اجتماعی و زیست محیطی مطرح شده است، ولی مفهوم یاد شده عملاً از همان زمان که جوامع انسانی شکل گرفتند، مطرح بوده است. قانون ایروکوی اشاره می‌کند که «در تمام محاسبات خود باید اثر تصمیم‌های خود بر هفت نسل بعد را در نظر بگیرید». هر چند هنگامی که این ایده بیان

می‌شد دنیا مکانی خیلی متفاوت از دنیای کنونی بود ولی چنین نثری آشکارا شیوه اندیشمندان و زندگی کردنی را توصیف می‌کند که اکنون نیز اعتبار و قابلیت کاربرد دارد (Adhikari, 2018). پیدایش عصر صنعتی شدن، عقاید مربوط به پایداری بلندمدت، شدیداً بر آینده بلافصل و قابل پیش بینی متمرکز شدند. به این دلیل که صنعتی شدن و توسعه قرن‌های نوزدهم و بیستم سطوحی از تولید را امکان پذیر ساخت که قبلاً دست نیافتنی بود و پزشکی نوین تمام بیماری‌ها را قابل علاج تصور می‌کرد، این گونه پنداشته می‌شد که گویی دنیا حد و حدودی ندارد. این امکانات ظاهراً بی پایان که از طریق ظرفیت‌های تولیدی روز افزون فراهم گردید، روشی را شکل بخشید که تمام نسل‌ها از آن طریق رابطه خود با دنیا را نگرستند. حس یکپارچگی و تعادلی که در اجتماعات و سراسر دنیا وجود داشت، به طور گسترده، حداقل در بسیاری از جوامع غربی با تأکید بر رشد و موفقیت‌های فردی جایگزین شد. بی شک این تغییر با دگرگونی در درک رابطه نوع بشر با سایر دنیای طبیعت همراه بود. به جای همزیستی با طبیعت، ما رابطه خود را با طبیعت به عنوان یک نوع مبارزه تلقی کردیم. هدف نهایی ما آزادی از وابستگی‌های خود به نظام‌های طبیعی شد و به نظر می‌رسید فناوری ما را بدان جا خواهد برد. تا دهه پرتلاطم ۱۹۶۰ هیچ واکنشی جدی در برابر ذهنیت رشد جامعه صنعتی وجود نداشت تا این که توسعه انسانی محدود، جایگزین پذیرش محدودیت‌های طبیعی گردید (Jafari et al., 2019; Karimi et al., 2018). مفهوم توسعه پایدار به عنوان گزارش آینده مشترک ما در سال ۱۹۸۷ توسط کمیسیون جهانی محیط زیست و توسعه انتشار یافت. هم‌چنین در گزارش برانتلند سال ۱۹۸۷ توسعه پایدار به معنای توسعه‌ای که نیازهای موجود را بدون نابودی نیازهای نسل آینده برطرف می‌سازد و فراهم می‌کند. مسائل زیست‌محیطی را مورد توجه قرار می‌دهد و بر اهمیت مسائل اقتصادی و اجتماعی آن‌ها نیز متمرکز است (Tabibian, 2004).

اعتماد عمومی

اعتماد عمومی به معنای احساس اطمینان و اعتماد شهروندان به نهادها، سازمان‌ها و سیستم‌های اجتماعی است. این مفهوم، پایه‌ای اساسی برای عملکرد مؤثر جوامع و سیستم‌های سیاسی به شمار می‌رود. اعتماد عمومی به‌ویژه در روابط بین دولت و شهروندان اهمیت دارد، چرا که باعث افزایش مشارکت اجتماعی، همکاری و همبستگی می‌شود (Dara et al., 2019; Jabar Ansari et al., 2016). اعتماد عمومی می‌تواند به شکل‌های مختلفی ابراز شود؛ از جمله اعتماد به نهادهای دولتی، سیستم قضائی، رسانه‌ها و حتی یکدیگر. زمانی که شهروندان به این نهادها اعتماد دارند، احتمال بیشتری وجود دارد که در فرآیندهای اجتماعی و سیاسی شرکت کنند و به تصمیم‌گیری‌های جمعی بپردازند. عوامل متعددی بر ایجاد و حفظ اعتماد عمومی تأثیرگذارند، از جمله شفافیت در عملکرد نهادها، پاسخگویی به نیازهای جامعه و عدالت در توزیع منابع. همچنین، تجربیات مثبت و منفی شهروندان از تعاملات خود با نهادها می‌تواند بر سطح اعتماد آن‌ها تأثیر بگذارد. کاهش اعتماد عمومی می‌تواند به بحران‌های اجتماعی و سیاسی منجر شود و نارضایتی عمومی را افزایش دهد. در مقابل، افزایش اعتماد عمومی می‌تواند به تقویت انسجام اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی در جامعه کمک کند (Parvin & Firoozi, 2022).

روش تحقیق

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی است. از نوع معادلات ساختاری روابط بین متغیرها در راستای ارائه مدل مناسب نیز بررسی شد. در این پژوهش، از رویکرد کمی و به طور خاص، مدل معادلات ساختاری SEM استفاده می‌شود. SEM یک روش تحلیل داده‌های چند متغیره است که به بررسی روابط پیچیده بین متغیرها می‌پردازد. این روش به محقق اجازه می‌دهد تا چندین فرضیه را به طور همزمان آزمون کند و روابط بین متغیرهای مشاهده‌پذیر و متغیرهای پنهان را مدل‌سازی نماید. هدف اصلی این روش، تعیین میزان تأثیر سیاست‌های توسعه شهری اصفهان بر سطح اعتماد عمومی شهروندان است. به عبارت دیگر، هدف بررسی این است که آیا و به چه میزان تغییرات در سیاست‌های شهری اصفهان منجر به افزایش یا کاهش اعتماد عمومی شهروندان به نهادهای شهری می‌شود. بررسی روابط پیچیده بین متغیرهای سیاست‌های

شهری و ابعاد اعتماد عمومی به طور همزمان مورد بررسی قرار گرفت. مدل مفهومی پژوهش بر اساس ادبیات و نظریه‌های مرتبط با توسعه شهری و اعتماد عمومی طراحی می‌شود. این مدل شامل متغیرهای مستقل سیاست‌های توسعه شهری، متغیرهای وابسته اعتماد عمومی، است و در ادامه، ابزارهای اندازه‌گیری مناسب برای اندازه‌گیری متغیرها انتخاب یا طراحی شد. این ابزارها شامل پرسشنامه‌ها، و نظر سنجی خبرگی است. پرسشنامه‌ها ابعاد مختلف اعتماد عمومی و سیاست‌های توسعه شهری طراحی را در بر گرفته است و روایی و پایایی آن‌ها مورد بررسی قرار گرفته است. تحلیل داده‌ها توسط نرم افزار SMART PLS 4 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. تعداد اعضای نمونه پژوهش حاضر بیش از ۲۰۰ نفر است؛ بنابراین کفایت لازم را دارد. اندازه نمونه آماری به گونه‌ای است که قدرت آماری کافی برای آزمون فرضیه‌ها را دارا است. مدل معادلات ساختاری SEM به دلیل توانایی در مدل‌سازی روابط پیچیده علی، مدل‌سازی متغیرهای پنهان، آزمون همزمان چندین فرضیه، بررسی نقش متغیرهای میانجی و تعدیل‌کننده، و ارائه مدل‌های علی، یک روش تحقیق مناسب برای ارزیابی تأثیر سیاست‌های توسعه شهری اصفهان بر ارتقاء اعتماد عمومی است. با این حال، محدودیت‌هایی مانند نیاز به داده‌های زیاد، پیچیدگی مدل، فرضیات مدل، و دشواری تفسیر نتایج نیز باید در نظر گرفته شده است. با توجه به این محدودیت‌ها، انتخاب SEM به عنوان روش تحقیق در این پژوهش، با توجه به پیچیدگی موضوع و نیاز به بررسی روابط چندوجهی بین متغیرها، بهتر از روش‌های ساده‌تر است. با اجرای مراحل مختلف SEM و با توجه به محدودیت‌های آن، می‌توان به درک عمیق‌تری از روابط بین سیاست‌های توسعه شهری و اعتماد عمومی در شهر اصفهان دست یافت. این پژوهش در اتخاذ سیاست‌گذاران شهری موثرتر برای افزایش اعتماد عمومی نقش مهمی را دارد.

جامعه آماری

جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه شهروندان بالای ۱۸ سال ساکن در محدوده شهری اصفهان است. انتخاب این محدوده سنی به این دلیل است که افراد زیر ۱۸ سال به طور کامل قادر به ارزیابی سیاست‌های شهری و بیان نظر خود در مورد اعتماد عمومی نیستند. همچنین، محدوده شهری اصفهان به عنوان محدوده جغرافیایی مورد مطالعه در نظر گرفته می‌شود، زیرا سیاست‌های شهری عمدتاً در این محدوده اجرا می‌شوند و تأثیرات آن‌ها بر شهروندان ساکن در این محدوده قابل مشاهده است. البته، باید توجه داشت که این تعریف جامعه آماری، ممکن است شامل تمام اقشار و گروه‌های مختلف شهروندان نمی‌شود. به طوری که افراد جمع آوری داده‌های گسترده از نمونه آماری مکان‌های محروم و مناطق کم برخوردار، از نظر کیفیت زندگی وضعیت خوبی ندارند؛ در نتایج پژوهش اثرگذار است. با توجه به پیچیدگی موضوع پژوهش و نیاز به بررسی روابط چند وجهی بین متغیرها، استفاده از فرمول‌های تعیین حجم نمونه فرمول کوکران به کار گرفته شده است. همچنین، با توجه به استفاده از روش معادلات ساختاری SEM به عنوان روش تحلیل داده‌ها، حجم نمونه باید به گونه‌ای انتخاب شد که قدرت آماری کافی برای برآورد مدل SEM را داشته باشد. جامعه آماری مرحله بسط و تعمیم مدل کارشناسان و متخصصان، طبق سایت دانشگاه اصفهان، دانشگاه آزاد واحد خوراسگان و نظام مهندسی شهر اصفهان و مهندسان مشاور مرتبط با این حوزه، در سال ۱۴۰۳، ۴۵۰ نفر گزارش شده است. دلیل انتخاب جامعه آماری این است که گستردگی موضوع رساله اعتماد عمومی و سیاست‌های توسعه شهری در مرتبط با تخصص آن‌ها باشد. در این پژوهش، برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شده است تا اطمینان حاصل شود که نمونه نماینده مناسبی از جامعه آماری است. جامعه آماری شامل شهروندان شهر اصفهان بوده و حجم نمونه با در نظر گرفتن سطح اطمینان ۹۵ درصد و خطای مجاز ۵ درصد محاسبه شده است. در روش نمونه‌گیری ترکیبی متنوعی از شهروندان بر اساس مناطق مختلف شهری در نمونه لحاظ گردید. این روش به توزیع عادلانه پاسخ‌دهندگان از مناطق مختلف شهری کمک کرده و از سوگیری در نتایج جلوگیری می‌کند. در نهایت، ۲۰۷ پرسشنامه توزیع شد که تحلیل داده‌ها بر اساس ۲۰۳ پرسشنامه معتبر انجام گردید.

در این مرحله، تعداد جامعه آماری مشخص می‌باشد یا هیچ گونه تفاوتی در انتخاب متخصصان کارشناسان علوم سیاسی، شهرسازی، جغرافیا و معماری وجود ندارد و همگی در هنگام نمونه گیری از شانس یکسانی برای انتخاب برخوردار هستند. بنابراین نمونه در این مرحله باید به معنای واقعی نماینده جامعه آماری باشد. لذا از روش نمونه گیری خوشه‌ای استفاده شد. زیرا کارشناسان و خبرگان، پراکنده است و همه کارشناسان و به صورت یکجا قابل دسترس نیست. هم چنین در مرحله کمی، مجموعاً ۲۰۷ پرسشنامه توزیع گردید که از این تعداد ۴ پرسشنامه عودت داده شد که به دلایل مختلفی مثل انتخاب یک گزینه برای تمام سئوال‌ها یا نیمه کاره بودن و... کنار گذاشته شد. نهایتاً تحلیل داده‌ها با ۲۰۳ پرسشنامه انجام گردید. به طور معمول و در اکثر پایان نامه‌ها و رساله‌های دکتری که از روش کمی استفاده می‌شود، با توجه به محدودیت‌های پژوهشی مانند کمبود زمان کافی جهت اتمام پایان‌نامه، در دسترس نبودن تمام افراد جامعه، برخی از افراد جامعه که نماینده کل جامعه بوده‌اند به عنوان نمونه محدوده دبیران فیزیک دوره متوسطه انتخاب شده و سپس به کل جامعه تعمیم داده شده است. برای تعیین حجم نمونه از روش کوکران استفاده شده است. البته منابع تخصصی در حوزه مدل معادلات ساختاری استفاده از فرمول فوق را روش معتبری برای محاسبه تعداد اعضای نمونه در این حوزه نمی‌دانند؛ بنابراین با توجه به استفاده از روش مدل معادلات ساختاری برای انجام تحلیل داده‌ها در بخش کمی ارائه توضیحاتی در مورد تعداد اعضای نمونه ضرورت دارد.

با مطالعه این منابع و روش‌های مختلف، در مورد تعدادی اعضای نمونه، رویکرد فرمول‌های ساده قاعده سر انگشتی، تعداد نمونه حداقل ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ مورد نیاز است. رویکرد بعدی فرمول‌های پیچیده است. براساس تجربه محقق، هر چه تعداد مکنون‌ها بیشتر باشد، تعداد نمونه‌های مورد نیاز کمتر می‌شود؛ چنانچه در پژوهش پیش رو، براساس رویکرد حداقلی، تعداد اعضای نمونه پژوهش حاضر بیش از ۲۰۰ نفر است؛ بنابراین کفایت لازم را دارد. اما آنچه براساس مطالب بالا می‌توان گفت؛ در تحقیق حاضر ۵ متغیر مکنون زیرساخت‌های شهری، خدمات عمومی، مشارکت شهروندان، پایداری شهری و شفافیت و پاسخگویی است. لذا متغیرهای مکنون به واسطه فلش به متغیر پنهان اعتماد عمومی وصل شده است. لازم به یادآوری است که متغیر مکنون و شاخص‌های آن، ۱۲ تا متغیر مشاهده پذیر دارد که در ارتباط با وضعیت پیش بین بودن متغیرها بر متغیر پنهان در قالب سئوال یا گویه طراحی شده است. به طوری که متغیرهای رضایت شهروندان، مشارکت اجتماعی، اعتماد به نهادهای دولتی، احساس تعلق به جامعه و شفافیت رسانه‌ای هر کدام به ترتیب، ۲، ۲، ۲، متغیرهای آشکار و مشاهده پذیر را دارد. به عبارتی نسبت به متغیر مکنون سیاست‌های توسعه شهری، ۱۰ تا سئوال یا گویه است که در مدل انگیزه بارهای عاملی و روابط معنادار بین متغیرها در روش معادلات ساختاری تجزیه و تحلیل شد. از سوی دیگر، براساس رویکرد قاعده سر انگشتی تعداد نمونه بیشتر از ۲۰۰ نفر است و بنابراین کفایت لازم برای نسبت متغیرهای آشکار به متغیرهای مکنون در نظر گرفته شده است.

در تحقیق حاضر به منظور بررسی روایی سازه متغیرهای تحقیق و شاخص‌های منتج از آن‌ها آزمون معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار Smartpls به کار گرفته شد. مقادیر بار عاملی هر شاخص در تخمین استاندارد متغیرها و نیز مقادیر تی شاخص‌های هر متغیر در معناداری ضرایب نشان می‌دهد که سوالات مربوط به هر متغیر پرسش نامه از روایی سازه برخوردار است. مدل تحلیل تخمین استاندارد و معناداری ضرایب هر یک از متغیرها در فصل بعد، به طور تفصیلی آورده شده است. در این بخش پایایی متغیرهای پژوهش با استفاده از شاخص آلفای کرونباخ بررسی شده است. بدین منظور از برنامه SPSS استفاده شده است.

برای ارزیابی پایایی سئوال‌های پرسشنامه، از آزمون آلفای کرونباخ^۱ استفاده شده است. که ضریب آلفای کرونباخ بالاتر از ۰/۷، به دست آمده است و نتایج پایایی و روایی متغیرها در فصل چهارم قسمت آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی اشاره شده است. همانطور که در جدول مشاهده می‌شود، بارهای عاملی همه متغیرها بالاتر از ۰/۴ است. این نتایج نشان می‌دهد که پایایی و روایی سازه‌ای سنج‌های مدل پژوهش

^۱ Cronbach's alpha

تأیید شده است. در پژوهش حاضر، برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از دو نوع آمار توصیفی میانگین، انحراف معیار و استنباطی استفاده شد. ابتدا پس از استخراج داده‌های پرسشنامه، از روش‌های توصیفی برای بررسی جمعیت‌شناختی متغیرهای مورد مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. سپس برای پاسخ به سؤالات پژوهش، از آمار استنباطی بهره گرفته شد. روش‌های آماری مورد استفاده در این پژوهش شامل فراوانی، درصد فراوانی برای قسمت آمار توصیفی است و در بخش آمار استنباطی جهت بررسی اندازه اثرگذاری متغیرها سیاست‌های توسعه شهری بر اعتماد عمومی با کمک SmartPls بهره گرفته شد.

یافته‌های پژوهش

داده‌های مورد استفاده در این فصل مربوط به پاسخ ۲۰۳ نفر از بین کارشناسان و خبرگان می‌باشد. این داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS نسخه ۲۶ تجزیه و تحلیل شده‌اند. فصل حاضر دو بخش اصلی را شامل می‌شود. در بخش اول، آمار توصیفی به داده‌های پژوهش اختصاص داده می‌شود و با استفاده از شاخص‌های مرکزی و پراکندگی، داده‌ها تشریح می‌شوند.

برای اجرای روش‌های آماری و محاسبه آماره آزمون مناسب و استنتاج منطقی درباره فرضیه‌های پژوهش مهمترین عمل قبل از هر اقدامی، انتخاب روش آماری مناسب برای پژوهش است برای این منظور آگاهی از توزیع داده‌ها از اولویت اساسی برخوردار است. برای همین منظور در این پژوهش از آزمون معتبر کولموگروف اسمیرنوف برای بررسی فرض نرمال بودن داده‌های پژوهش استفاده شده است در این آزمون با توجه به فرضیات زیر گام به بررسی نرمال بودن داده‌ها نهاده شده است:

H_0 : داده‌ها دارای توزیع نرمال هستند.

H_1 : داده‌ها دارای توزیع نرمال نیستند.

با توجه به جدول آزمون کولموگروف اسمیرنوف اگر سطح معناداری برای کلیه متغیرهای مستقل و وابسته بزرگتر از سطح خطای ۵ درصد باشد فرضیه H_0 تأیید و در نتیجه توزیع داده‌ها نرمال می‌باشد.

جدول ۱

آزمون نرمال بودن متغیرهای مورد بررسی

متغیر	حجم نمونه	آماره آزمون	سطح معنی داری
زیرساخت‌های شهری	۲۰۳	۰/۳۷۹	۰/۰۰۰
خدمات عمومی	۲۰۳	۰/۳۴۲	۰/۰۰۰
مشارکت شهروندان	۲۰۳	۰/۴۲۵	۰/۰۰۰
پایداری شهری	۲۰۳	۰/۴۹۵	۰/۰۰۰
شفافیت و پاسخگویی	۲۰۳	۰/۳۸۰	۰/۰۰۰
اعتماد عمومی	۲۰۳	۰/۲۸۳	۰/۰۰۰

با توجه به مقادیر جدول فوق که سطح معناداری آزمون برای تمامی متغیرها کمتر از میزان ۰/۰۵ می‌باشد، می‌توان بیان کرد که فرضیه H_0 متغیرها رد شده و فرضیه H_1 تأیید می‌گردد لذا توزیع متغیرها از توزیع نرمال پیروی نمی‌کنند. لذا برای بررسی روابط متغیرهای پژوهش و بررسی فرضیات از روش‌های ناپارامتری استفاده می‌شود.

طبق جدول فوق تمامی متغیرهای پژوهش، میزان آلفای کرونباخ بالاتر از ۰/۷ به دست آمده است. میزان آلفای کرونباخ متغیر زیرساخت‌های شهری با مقدار ۰/۹۹۶، بیشترین پایایی را نشان داده است. هم چنین مقدار پایایی ترکیبی متغیر زیرساخت‌های شهری ۰/۹۹۸.

است؛ به طوری که پایایی درونی مناسب را برای مدل اندازه گیری ارائه داده است. علاوه بر این، متغیر زیرساخت‌های شهری با مقدار ۰/۹۹۶، بیشترین روایی همگرایی را نشان داده است. مابقی متغیرهای مدل نیز، بالاتر از ۰/۵ همگرایی قابل قبولی را دارا است. در نتیجه می‌توان گفت پایایی و روایی سازه‌ای سنجه‌های مدل پژوهش را تأیید کرده است.

جدول ۲

روایی همگرا، پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ شاخص‌های تحقیق

متغیرهای تحقیق	آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی	روایی همگرا
احساس تعلق به جامعه	۰/۷۸۰	۰/۷۹۲	۰/۶۵۶
اعتماد به نهادهای دولتی	۰/۷۹۷	۰/۸۳۲	۰/۷۱۳
اعتماد عمومی	۰/۷۷۲	۰/۸۲۴	۰/۷۰۰
رضایت شهروندان	۰/۷۳۱	۰/۸۰۸	۰/۶۷۸
زیرساخت‌های شهری	۰/۹۹۶	۰/۹۹۸	۰/۹۹۶
سیستم ارتباطات شهری	۰/۷۴۰	۰/۸۸۲	۰/۷۹۰
سیستم برق رسانی شهری	۰/۷۶۴	۰/۸۹۴	۰/۸۰۹
سیستم حمل و نقل شهری	۰/۹۷۹	۰/۹۹۰	۰/۹۸۰
سیستم دفع فاضلاب شهری	۰/۸۹۷	۰/۹۵۰	۰/۹۰۵
شفافیت رسانه ای	۰/۷۰۰	۰/۸۲۳	۰/۷۰۱
مشارکت اجتماعی	۰/۷۵۰	۰/۸۵۱	۰/۷۴۰

براساس نتایج به دست آمده، معیار R^2 برای رابطه بین سازه‌های مدل محاسبه شده است. مقدار R^2 متغیرهای احساس تعلق به جامعه ۰/۴۴۰، اعتماد به نهادهای دولتی ۰/۴۰۶، اعتماد عمومی ۰/۴۲۷، رضایت شهروندان ۰/۴۳۱ و زیرساخت‌های شهری ۰/۹۸۹، شفافیت رسانه‌ای ۰/۵۷۵ و مشارکت اجتماعی ۰/۴۶۰ است و با توجه به معیار هایر و همکاران سه مقدار ۰/۱۹، ۰/۳۳ و ۰/۶۷ را به عنوان مقدار ملاک برای مقادیر ضعیف، متوسط و قوی سنجش شده است و در مدل پژوهش متغیر زیرساخت‌های شهری به‌عنوان متغیر انعکاسی و متغیرهای اعتماد عمومی مدل ترکیبی هستند. علاوه بر این، مقدار پیش بینی مدل برای تمامی متغیر درون‌زا بیشتر از ۰/۳۵ است و شدت قدرت پیش‌بینی مدل، قوی است.

جدول ۳

نتایج پیش‌بینی مدل اولیه

متغیرها	R Square	پیش‌بینی مدل
احساس تعلق به جامعه	۰/۴۴۰	۰/۴۵۹
اعتماد به نهادهای دولتی	۰/۴۰۶	۰/۳۸۴
اعتماد عمومی	۰/۴۲۷	۰/۴۱۲
رضایت شهروندان	۰/۴۳۱	۰/۴۰۹
زیرساخت‌های شهری	۰/۹۸۹	۰/۹۴۰
شفافیت رسانه ای	۰/۵۷۵	۰/۴۰۹
مشارکت اجتماعی	۰/۴۶۰	۰/۴۵۴

طبق جدول زیر تمامی متغیرهای پژوهش، میزان آلفای کرونباخ بالاتر از ۰/۷، به دست آمده است. میزان آلفای کرونباخ متغیر اعتماد به نهادهای دولتی با مقدار ۰/۷۹۷، بیشترین پایایی را نشان داده است. هم چنین مقدار پایایی ترکیبی متغیر دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی ۰/۹۰۲ است؛ به طوری که پایایی درونی مناسب را برای مدل اندازه گیری ارائه داده است. علاوه بر این، متغیر دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی با مقدار ۰/۸۲۱، بیشترین روایی همگرایی را نشان داده است. مابقی متغیرهای مدل نیز، بالاتر از ۰/۵ همگرایی قابل قبولی را دارا است. در نتیجه می‌توان گفت پایایی و روایی سازه‌ای سنج‌های مدل پژوهش را تأیید کرده است.

جدول ۴

روایی همگرا، پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ شاخص‌های تحقیق

متغیرهای تحقیق	آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی	روایی همگرا
احساس تعلق به جامعه	۰/۷۸۰	۰/۷۹۲	۰/۶۵۶
اعتماد به نهادهای دولتی	۰/۷۹۷	۰/۸۳۲	۰/۷۱۳
اعتماد عمومی	۰/۷۷۲	۰/۸۲۴	۰/۷۰۰
خدمات جمع آوری زباله	۰/۷۹۶	۰/۸۶۸	۰/۷۶۶
خدمات عمومی	۰/۷۰۰	۰/۸۷۰	۰/۷۶۹
دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی	۰/۷۸۴	۰/۹۰۲	۰/۸۲۱
رضایت شهروندان	۰/۷۳۱	۰/۸۰۷	۰/۶۷۸
شفافیت رسانه ای	۰/۷۰۰	۰/۸۲۳	۰/۷۰۱
مشارکت اجتماعی	۰/۷۵۰	۰/۸۵۱	۰/۷۴۰
کیفیت خدمات آموزشی و مدارس	۰/۷۹۱	۰/۸۶۶	۰/۷۶۴

براساس نتایج به دست آمده، معیار R^2 برای رابطه بین سازه‌های مدل محاسبه شده است. مقدار R^2 متغیر خدمات عمومی ۰/۶۹۲، مشارکت اجتماعی ۰/۵۶۱، رضایت شهروندان ۰/۵۳۰، اعتماد عمومی ۰/۴۳۲، و اعتماد به نهادهای دولتی ۰/۴۰۶، احساس تعلق به جامعه ۰/۴۴۱، است و با توجه به معیار هایر و همکاران سه مقدار ۰/۱۹، ۰/۳۳، و ۰/۶۷ را به عنوان مقدار ملاک برای مقادیر ضعیف، متوسط و قوی سنجش شده است و در مدل پژوهش متغیر خدمات عمومی به عنوان متغیر انعکاسی و متغیر اعتماد عمومی مدل ترکیبی هستند. علاوه بر این، مقدار پیش بینی مدل برای تمامی متغیر درون‌زا بیشتر از ۰/۳۵ است و شدت قدرت پیش‌بینی مدل، قوی است.

جدول ۵

مقادیر R^2

متغیرها	R Square	پیش‌بینی مدل
احساس تعلق به جامعه	۰/۴۴۱	۰/۳۹۴
اعتماد به نهادهای دولتی	۰/۴۰۶	۰/۴۰۶
اعتماد عمومی	۰/۴۳۲	۰/۵۳۹
خدمات عمومی	۰/۶۹۲	۰/۶۶۴
رضایت شهروندان	۰/۵۳۰	۰/۵۳۴
شفافیت رسانه ای	۰/۳۷۶	۰/۳۴۷
مشارکت اجتماعی	۰/۵۶۱	۰/۵۳۵

جدول ۶

مقادیر ضریب مسیر، سطح معناداری، عوامل مستقل و وابسته

روابط بین متغیرها	عامل مستقل	عامل وابسته	ضرایب مسیر	سطح معناداری	نتیجه
اعتماد عمومی -> احساس تعلق به جامعه	اعتماد عمومی	احساس تعلق به جامعه	۷/۶۵۳	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> اعتماد به نهادهای دولتی	اعتماد عمومی	اعتماد به نهادهای دولتی	۶/۸۲۸	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> رضایت شهروندان	اعتماد عمومی	رضایت شهروندان	۱۰/۸۶۴	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> شفافیت رسانه ای	اعتماد عمومی	شفافیت رسانه ای	۷/۵۸۴	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> مشارکت اجتماعی	اعتماد عمومی	مشارکت اجتماعی	۱۰/۱۶۳	۰/۰۰۰	تأیید
خدمات جمع آوری زباله -> خدمات عمومی	خدمات جمع آوری زباله	خدمات عمومی	۲/۶۱۹	۰/۰۰۰	تأیید
خدمات عمومی -> اعتماد عمومی	خدمات عمومی	اعتماد عمومی	۶/۷۸۶	۰/۰۰۰	تأیید
دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی -> خدمات عمومی	دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی	خدمات عمومی	۶/۴۳۴	۰/۰۰۰	تأیید
کیفیت خدمات آموزشی و مدارس -> خدمات عمومی	کیفیت خدمات آموزشی و مدارس	خدمات عمومی	۴/۵۱۸	۰/۰۰۰	تأیید

طبق جدول فوق، تمامی متغیرهای پژوهش، میزان آلفای کرونباخ بالاتر از ۰/۷، به دست آمده است. میزان آلفای کرونباخ متغیر اعتماد به نهادهای دولتی با مقدار ۰/۷۹۷، بیشترین پایایی را نشان داده است. هم چنین مقدار پایایی ترکیبی متغیر مشارکت افراد متخصص ۰/۸۹۲، است؛ به طوری که پایایی درونی مناسب را برای مدل اندازه گیری ارائه داده است. علاوه بر این، متغیر مشارکت افراد متخصص با مقدار ۰/۸۰۶، بیشترین روایی همگرایی را نشان داده است. مابقی متغیرهای مدل نیز، بالاتر از ۰/۵، همگرایی قابل قبولی را دارا است

جدول ۷

روایی همگرا، پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ شاخص‌های تحقیق

متغیرهای تحقیق	آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی	روایی همگرا
احساس تعلق به جامعه	۰/۷۸۰	۰/۷۹۲	۰/۶۵۶
اعتماد به نهادهای دولتی	۰/۷۹۷	۰/۸۳۲	۰/۷۱۳
اعتماد عمومی	۰/۷۷۲	۰/۸۲۴	۰/۷۰۰
رضایت شهروندان	۰/۷۳۱	۰/۸۰۸	۰/۶۷۸
شفافیت رسانه ای	۰/۷۰۰	۰/۸۲۳	۰/۷۰۱
مشارکت اجتماعی	۰/۷۵۰	۰/۸۵۱	۰/۷۴۰
مشارکت افراد توانمند	۰/۷۱۲	۰/۸۳۷	۰/۷۱۹
مشارکت افراد متخصص	۰/۷۵۹	۰/۸۹۲	۰/۸۰۶
مشارکت در تصمیم گیری	۰/۷۴۳	۰/۸۱۴	۰/۶۸۶
مشارکت شهروندان	۰/۷۴۶	۰/۸۸۷	۰/۷۹۷

ضریب مسیر بین متغیرهای پیش بین و ملاک، بین ۱- تا ۱+ است؛ به عبارتی رابطه خطی و شدت رابطه بین متغیرها مثبت می‌باشد؛ از بین زیر معیارهای مستقلپیش بین، متغیر مدیریت منابع آبی با مقدار ۰/۸۱۲، بیشترین اثرگذاری را دارد و متغیر مستقلپایداری شهری با

میزان ۰/۷۴۹، اثرگذاری خود را بر متغیر وابسته یا ملاک اعتماد عمومی نمایان ساخته است. جدول زیر نتایج مربوط به پایایی و روایی متغیرهای تحقیق را ارائه داد. این اطلاعات شامل آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی و روایی همگرا برای هر یک از متغیرها بود که به منظور ارزیابی اعتبار و کیفیت ابزارهای اندازه‌گیری به کار رفتند. آلفای کرونباخ به عنوان معیاری برای سنجش همبستگی داخلی گویه‌ها در هر متغیر استفاده شد. مقادیر بالای ۰/۷ نشان‌دهنده پایایی مناسب و مقادیر بالای ۰/۸ به عنوان پایایی عالی تلقی شدند. در این جدول، متغیر "اعتماد به نهادهای دولتی" با آلفای کرونباخ ۰/۸۹۷، بالاترین مقدار را به خود اختصاص داد و نشان‌دهنده اعتبار بالای این متغیر بود. سایر متغیرها نیز مقادیر مناسبی داشتند، به طوری که "استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر" با ۰/۸۰۲ و "مشارکت اجتماعی" با ۰/۸۵۰، پایایی خوبی را نشان دادند. پایایی ترکیبی، که به عنوان یک شاخص دقیق‌تر از آلفای کرونباخ شناخته می‌شود، معمولاً باید بالای ۰/۷ باشد. در این جدول، متغیر "مدیریت منابع آبی" با پایایی ترکیبی ۰/۸۹۶، نشان‌دهنده اعتبار بالا در این حوزه بود. به طور کلی، اکثر متغیرها دارای پایایی ترکیبی بالایی بودند که نشان‌دهنده اعتبار و قابلیت اطمینان ابزارهای اندازه‌گیری بود. در این جدول، متغیر "حفاظت از منابع طبیعی" با روایی همگرا برابر با ۰/۷۲۳، بالاترین مقدار را نشان داد. سایر متغیرها نیز مقادیر مناسبی داشتند، به طوری که "سیاست‌های کاهش آلاینده‌ها" با روایی همگرا برابر با ۰/۷۳۴ و "مدیریت منابع آبی" با ۰/۷۶۶، تأکید بر روایی بالای این متغیرها داشتند.

جدول ۸

روایی همگرا، پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ شاخص‌های تحقیق

متغیرهای تحقیق	آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی	روایی همگرا
احساس تعلق به جامعه	۰/۷۸۰	۰/۷۹۲	۰/۶۵۶
استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر	۰/۸۰۲	۰/۷۹۹	۰/۶۶۶
اعتماد به نهادهای دولتی	۰/۸۹۷	۰/۸۳۲	۰/۷۱۳
اعتماد عمومی	۰/۷۷۲	۰/۸۲۲	۰/۶۹۹
توسعه حمل و نقل پایدار	۰/۷۳۶	۰/۸۱۱	۰/۶۸۳
حفاظت از منابع طبیعی	۰/۷۱۷	۰/۸۳۹	۰/۷۲۳
رضایت شهروندان	۰/۷۳۱	۰/۸۰۷	۰/۶۷۸
سیاست‌های کاهش آلاینده‌ها	۰/۷۴۰	۰/۸۴۶	۰/۷۳۴
شفافیت رسانه ای	۰/۷۰۰	۰/۸۲۲	۰/۷۰۱
مدیریت منابع آبی	۰/۸۹۶	۰/۸۶۷	۰/۷۶۶
مشارکت اجتماعی	۰/۸۵۰	۰/۸۵۱	۰/۷۴۰
پایداری شهری	۰/۷۰۵	۰/۸۶۹	۰/۷۶۹

جدول زیر نتایج مربوط به روابط بین متغیرهای تحقیق را نشان داد، به طوری که انحراف معیار، که نشان‌دهنده پراکندگی داده‌ها در هر متغیر است، در این جدول برای هر رابطه ارائه شد. مقادیر انحراف معیار معمولاً به عنوان معیاری برای سنجش دقت و ثبات داده‌ها استفاده می‌شوند. آماره T ، که به عنوان نسبت مقدار اثر به انحراف معیار بیان می‌شود، به ما کمک کرد تا قضاوت کنیم که آیا رابطه بین دو متغیر معنادار است یا خیر. مقادیر بالای آماره T نشان‌دهنده تأثیر قوی‌تر و معنادارتر بین متغیرها بود. به طور مثال، رابطه "مدیریت منابع آبی" به "پایداری شهری" با آماره T برابر با ۱۴/۸۷۹، نشان‌دهنده تأثیر بسیار قوی این رابطه بود. مقادیر P نیز به عنوان معیاری برای تعیین معناداری آماری استفاده شدند. مقادیر P کمتر از ۰/۰۵ به معنای معنادار بودن روابط بین متغیرها تلقی شدند. در این جدول، تمامی مقادیر P برابر با

۰.۰۰۰ بودند که نشان‌دهنده معناداری قوی تمامی روابط در سطح ۵ درصد است. به‌عنوان مثال، رابطه "اعتماد عمومی" به "رضایت شهروندان" با آماره T برابر با ۱۰.۵۸۶، تأثیر قوی این متغیر را بر رضایت شهروندان تأیید کرد

جدول ۹

ضرایب معناداری رابطه میان سازه‌های پژوهش

روابط بین متغیرها	انحراف استاندارد	آماره تی	سطح معناداری
استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر -> پایداری شهری	۰/۰۶۸	۴/۵۶۷	۰/۰۰۰
اعتماد عمومی -> احساس تعلق به جامعه	۰/۰۶۶	۷/۵۲۰	۰/۰۰۰
اعتماد عمومی -> اعتماد به نهادهای دولتی	۰/۰۶۸	۶/۶۰۵	۰/۰۰۰
اعتماد عمومی -> رضایت شهروندان	۰/۰۶۲	۱۰/۵۸۶	۰/۰۰۰
اعتماد عمومی -> شفافیت رسانه ای	۰/۰۶۶	۸/۰۲۳	۰/۰۰۰
اعتماد عمومی -> مشارکت اجتماعی	۰/۰۶۱	۹/۸۷۴	۰/۰۰۰
توسعه حمل و نقل پایدار -> پایداری شهری	۰/۰۷۶	۲/۳۲۷	۰/۰۰۰
حفاظت از منابع طبیعی -> پایداری شهری	۰/۰۶۹	۲/۷۵۰	۰/۰۰۰
سیاست‌های کاهش آلاینده‌ها -> پایداری شهری	۰/۰۷۶	۴/۲۶۸	۰/۰۰۰
مدیریت منابع آبی -> پایداری شهری	۰/۰۵۵	۱۴/۸۷۹	۰/۰۰۰
پایداری شهری -> اعتماد عمومی	۰/۰۴۲	۱۷/۹۲۹	۰/۰۰۰

جدول CDV نتایج مربوط به تحلیل‌های مدل‌سازی معادلات ساختاری را شامل R Square و پیش‌بینی مدل برای متغیرهای تحقیق ارائه داد. این دو شاخص به‌منظور ارزیابی کیفیت مدل و پیش‌بینی‌پذیری متغیرها به‌کار رفتند.

R Square میزان واریانس، که نشان‌دهنده میزان تغییر وابسته‌ای است که توسط متغیرهای مستقل توضیح داده شد، مقداری بین ۰ تا ۱ داشت. هر چه مقدار میزان واریانس به ۱ نزدیک‌تر بود، نشان‌دهنده توانایی بالای مدل در توضیح تغییرات متغیر وابسته بود. در این جدول، متغیر "پایداری شهری" با میزان واریانس برابر با ۰.۷۰۰، نشان‌دهنده این بود که ۷۰٪ از تغییرات این متغیر توسط متغیرهای مستقل توضیح داده شد. همچنین، "اعتماد عمومی" با میزان واریانس برابر با ۰.۵۶۱ و "احساس تعلق به جامعه" با میزان واریانس برابر با ۰.۵۴۴، نشان‌دهنده توضیح قابل توجهی از تغییرات این متغیرها بودند.

مقادیر بالای Q^2 ، به‌ویژه بالای ۰.۳، نشان‌دهنده پیش‌بینی‌پذیری مطلوب بودند. در این جدول، متغیر "اعتماد عمومی" با Q^2 برابر با ۰.۶۵۶، بالاترین توانایی پیش‌بینی را به خود اختصاص داد. همچنین، "رضایت شهروندان" با Q^2 برابر با ۰.۵۶۳ و "احساس تعلق به جامعه" با Q^2 برابر با ۰.۴۴۶، نشان‌دهنده پیش‌بینی‌پذیری مناسب این متغیرها بودند.

جدول ۱۰

نتایج پیش‌بینی مدل اصلاح شده

متغیرها	R Square	پیش‌بینی مدل
احساس تعلق به جامعه	۰/۵۴۴	۰/۴۴۶
اعتماد به نهادهای دولتی	۰/۴۰۵	۰/۴۴۱
اعتماد عمومی	۰/۵۶۱	۰/۶۵۶
رضایت شهروندان	۰/۴۲۶	۰/۵۶۳
شفافیت رسانه ای	۰/۶۷۷	۰/۴۱۶
مشارکت اجتماعی	۰/۳۶۱	۰/۵۷۵
پایداری شهری	۰/۷۰۰	۰/۶۶۲

ضرایب مسیر، که نشان‌دهنده شدت تأثیر یک متغیر مستقل بر یک متغیر وابسته هستند، مقادیر مختلفی را برای روابط مختلف ارائه دادند. به عنوان مثال، رابطه "مدیریت منابع آبی" به "پایداری شهری" با ضریب ۰/۸۷۹، نشان‌دهنده تأثیر بسیار قوی این متغیر بر پایداری شهری بود. سایر روابط نیز مقادیر مثبتی داشتند، به طوری که "اعتماد عمومی" به "رضایت شهروندان" با ضریب ۰/۵۸۶ و "استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر" به "پایداری شهری" با ضریب ۰/۵۶۷، تأثیرات قابل توجهی را نشان دادند.

مقادیر معناداری نیز به عنوان معیاری برای تعیین معناداری آماری روابط بین متغیرها استفاده شدند. در این جدول، تمامی مقادیر P برابر با ۰/۰۰۰ بودند که نشان‌دهنده معناداری قوی تمامی روابط در سطح ۵ درصد بود. این بدان معنا بود که هر یک از روابط بررسی شده، به طور معناداری در سطح قابل قبولی تأثیرگذار بودند. نتایج تحلیل‌ها در ستون "نتیجه" نشان دادند که تمامی روابط تأیید شدند. این به این معنا بود که تمامی متغیرهای مستقل توانستند بر متغیرهای وابسته خود تأثیر مثبت و معناداری بگذارند. به ویژه، "پایداری شهری" به عنوان یک متغیر کلیدی با روابط متعددی با سایر متغیرها شناخته شد و همچنین "اعتماد عمومی" به عنوان یک عامل تأثیرگذار بر احساس تعلق، رضایت شهروندان و شفافیت رسانه‌ای تأثیرات قابل توجهی داشت.

جدول ۱۱

مقادیر ضریب مسیر، سطح معناداری، عوامل مستقل و وابسته

روابط بین متغیرها	عامل مستقل	عامل وابسته	ضرایب مسیر	P	نتیجه
استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر -> پایداری شهری	استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر	پایداری شهری	۴/۵۶۷	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> احساس تعلق به جامعه	اعتماد عمومی	احساس تعلق به جامعه	۷/۵۲۰	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> اعتماد به نهادهای دولتی	اعتماد عمومی	اعتماد به نهادهای دولتی	۶/۶۰۵	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> رضایت شهروندان	اعتماد عمومی	رضایت شهروندان	۱۰/۵۸۶	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> شفافیت رسانه ای	اعتماد عمومی	شفافیت رسانه ای	۸/۰۲۳	۰/۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> مشارکت اجتماعی	اعتماد عمومی	مشارکت اجتماعی	۹/۸۷۴	۰/۰۰۰	تأیید
توسعه حمل و نقل پایدار -> پایداری شهری	توسعه حمل و نقل پایدار	پایداری شهری	۲/۳۲۷	۰/۰۰۰	تأیید
حفاظت از منابع طبیعی -> پایداری شهری	حفاظت از منابع طبیعی	پایداری شهری	۲/۷۵۰	۰/۰۰۰	تأیید
سیاست‌های کاهش آلاینده ها -> پایداری شهری	سیاست‌های کاهش آلاینده ها	پایداری شهری	۴/۲۶۸	۰/۰۰۰	تأیید
مدیریت منابع آبی -> پایداری شهری	مدیریت منابع آبی	پایداری شهری	۱۴/۸۷۹	۰/۰۰۰	تأیید
پایداری شهری -> اعتماد عمومی	پایداری شهری	اعتماد عمومی	۱۷/۹۲۹	۰/۰۰۰	تأیید

ضریب مسیر بین متغیرهای پیش بین و ملاک، بین ۱- تا ۱+ است؛ به عبارتی رابطه خطی و شدت رابطه بین متغیرها مثبت می‌باشد؛ از بین زیر معیارهای مستقل‌پیش بین، متغیر اطلاع رسانی به جامعه شهروندان با مقدار ۰/۷۴۷، بیشترین اثرگذاری را دارد و متغیر مستقل‌شفافیت و پاسخگویی با میزان ۰/۵۴۲، اثرگذاری خود را بر متغیر وابسته یا ملاک اعتماد عمومی نمایان ساخته است جدول زیر نتایج مربوط به پایایی و

روایی متغیرهای تحقیق را شامل می‌شد. این اطلاعات شامل آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی و روایی همگرا برای هر یک از متغیرها بود که به منظور ارزیابی اعتبار و کیفیت ابزارهای اندازه‌گیری به کار رفتند. آلفای کرونباخ به عنوان معیاری برای سنجش همبستگی داخلی گویه‌ها در هر متغیر استفاده شد. مقادیر بالای ۰.۷ نشان‌دهنده پایایی مناسب و مقادیر بالای ۰.۸ به عنوان پایایی عالی تلقی شدند. در این جدول، متغیر "شفافیت در تصمیم‌گیری" با آلفای کرونباخ ۰.۸۹۹، بالاترین مقدار را به خود اختصاص داد و نشان‌دهنده اعتبار بالای این متغیر بود. سایر متغیرها نیز مقادیر مناسبی داشتند، به طوری که "اطلاع‌رسانی به جامعه شهروندان" با ۰.۷۹۴ و "تشریح ابعاد جزئیات پروژه" با ۰.۷۹۸، پایایی خوبی را نشان دادند. پایایی ترکیبی، که به عنوان یک شاخص دقیق‌تر از آلفای کرونباخ شناخته می‌شود، معمولاً باید بالای ۰.۷ باشد. در این جدول، متغیر "اطلاع‌رسانی به جامعه شهروندان" با پایایی ترکیبی ۰.۹۰۶، نشان‌دهنده اعتبار بالا در این حوزه بود. همچنین، متغیر "شفافیت و پاسخگویی" با پایایی ترکیبی ۰.۸۹۰ و "تشریح ابعاد جزئیات پروژه" با ۰.۸۶۸، تأکید بر اعتبار و قابلیت اطمینان ابزارهای اندازه‌گیری داشتند. روایی همگرا به سنجش این موضوع می‌پرداخت که آیا گویه‌های یک متغیر به طور مناسب همان مفهوم را اندازه‌گیری می‌کنند یا نه. مقادیر روایی همگرا بالای ۰.۵ نشان‌دهنده روایی همگرای مناسب بودند. در این جدول، متغیر "اطلاع‌رسانی به جامعه شهروندان" با روایی همگرا برابر با ۰.۸۲۹، بالاترین مقدار را نشان داد. سایر متغیرها نیز مقادیر مناسبی داشتند، به طوری که "تشریح ابعاد جزئیات پروژه" با روایی همگرا برابر با ۰.۷۶۸ و "شفافیت و پاسخگویی" با ۰.۷۶۳، تأکید بر روایی بالای این متغیرها داشتند. در نتیجه می‌توان گفت پایایی و روایی سازه‌ای سنجش‌های مدل پژوهش را تأیید کرده است.

جدول ۱۲

روایی همگرا، پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ شاخص‌های تحقیق

متغیرهای تحقیق	آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی	روایی همگرا
احساس تعلق به جامعه	۰.۷۸۰	۰.۷۹۲	۰.۶۵۶
اطلاع‌رسانی به جامعه شهروندان	۰.۷۹۴	۰.۹۰۶	۰.۸۲۹
اعتماد به نهادهای دولتی	۰.۷۹۷	۰.۸۳۲	۰.۷۱۳
اعتماد عمومی	۰.۷۷۲	۰.۸۲۳	۰.۷۰۰
تشریح ابعاد جزئیات پروژه	۰.۷۹۸	۰.۸۶۸	۰.۷۶۸
رضایت شهروندان	۰.۷۳۱	۰.۸۰۷	۰.۶۷۸
شفافیت در اجرای پروژه	۰.۷۳۵	۰.۷۷۶	۰.۶۳۶
شفافیت در تصمیم‌گیری	۰.۸۹۹	۰.۷۴۰	۰.۵۸۸
شفافیت رسانه ای	۰.۸۰۰	۰.۸۲۲	۰.۷۰۱
شفافیت و پاسخگویی	۰.۸۹۰	۰.۸۶۶	۰.۷۶۳
مشارکت اجتماعی	۰.۸۵۰	۰.۸۵۱	۰.۷۴۰

انحراف معیار، که نشان‌دهنده پراکندگی داده‌ها در هر متغیر است، مقادیر متفاوتی را برای هر رابطه ارائه داد. مقادیر پایین انحراف معیار به معنای ثبات بیشتر در اندازه‌گیری متغیرها بودند. به عنوان مثال، رابطه "اعتماد عمومی" به "احساس تعلق به جامعه" با انحراف معیار ۰.۰۷۰، نشان‌دهنده ثبات بالای این رابطه بود.

رابطه "اعتماد عمومی" به "رضایت شهروندان" با آماره T برابر با ۱۱.۱۳۱، نشان‌دهنده تأثیر بسیار قوی این متغیر بر رضایت شهروندان بود. مقادیر P نیز به عنوان معیاری برای تعیین معناداری آماری استفاده شدند. در این جدول، تمامی مقادیر P برابر با ۰.۰۰۰ یا

نزدیک به آن بودند که نشان‌دهنده معناداری قوی تمامی روابط در سطح ۵ درصد است. این بدان معنا بود که هر یک از روابط بررسی‌شده، به‌طور معناداری تأثیرگذار بودند.

نتایج تحلیل‌ها به‌وضوح نشان دادند که رابطه "اعتماد عمومی" با سایر متغیرها تأثیرات مثبت و معناداری داشت. به‌ویژه، "اعتماد عمومی" به "رضایت شهروندان" و "شفافیت رسانه‌ای" تأثیرات قابل توجهی را نشان دادند. همچنین، متغیر "شفافیت و پاسخگویی" به‌عنوان یک عامل کلیدی با تأثیرات مهم بر "اعتماد عمومی" مشخص شد.

جدول ۱۳

ضرایب معناداری رابطه میان سازه‌های پژوهش

روابط بین متغیرها	انحراف استاندارد	آماره تی	سطح معناداری
اطلاع رسانی به جامعه شهروندان -> شفافیت و پاسخگویی	۰.۱۲۰	۲.۳۹۲	۰.۰۰۰
اعتماد عمومی -> احساس تعلق به جامعه	۰.۰۷۰	۷.۰۷۲	۰.۰۰۰
اعتماد عمومی -> اعتماد به نهادهای دولتی	۰.۰۷۱	۶.۴۱۱	۰.۰۰۰
اعتماد عمومی -> رضایت شهروندان	۰.۰۵۹	۱۱.۱۳۱	۰.۰۰۰
اعتماد عمومی -> شفافیت رسانه ای	۰.۰۶۴	۸.۱۵۷	۰.۰۰۰
اعتماد عمومی -> مشارکت اجتماعی	۰.۰۶۳	۹.۵۴۴	۰.۰۰۰
تشریح ابعاد جزئیات پروژه -> شفافیت و پاسخگویی	۰.۱۰۱	۳.۰۵۳	۰.۰۰۲
شفافیت در اجرای پروژه -> شفافیت و پاسخگویی	۰.۰۹۹	۴.۳۱۴	۰.۰۰۰
شفافیت در تصمیم گیری -> شفافیت و پاسخگویی	۰.۰۷۹	۵.۸۰۱	۰.۰۰۰
شفافیت و پاسخگویی -> اعتماد عمومی	۰.۰۶۵	۸.۳۲۱	۰.۰۰۰

جدول زیر نتایج مربوط به تحلیل‌های مدل‌سازی معادلات ساختاری را شامل میزان واریانس و پیش‌بینی مدل برای متغیرهای تحقیق ارائه داد. این دو شاخص به‌منظور ارزیابی کیفیت مدل و پیش‌بینی‌پذیری متغیرها به‌کار رفتند.

میزان واریانس میزان واریانس، که نشان‌دهنده میزان تغییر وابسته‌ای است که توسط متغیرهای مستقل توضیح داده شد، مقادیر بین ۰ تا ۱ داشت. هر چه مقدار میزان واریانس به ۱ نزدیک‌تر بود، نشان‌دهنده توانایی بالای مدل در توضیح تغییرات متغیر وابسته بود. در این جدول، متغیر "اعتماد عمومی" با میزان واریانس برابر با ۰.۵۹۳، نشان‌دهنده این بود که ۵۹.۳٪ از تغییرات این متغیر توسط متغیرهای مستقل توضیح داده شد. همچنین، "احساس تعلق به جامعه" با میزان واریانس برابر با ۰.۵۴۲ و "شفافیت رسانه‌ای" با میزان واریانس برابر با ۰.۵۷۶، توضیح قابل توجهی از تغییرات این متغیرها را نشان دادند.

مقادیر بالای Q^2 ، به‌ویژه بالای ۰.۳، نشان‌دهنده پیش‌بینی‌پذیری مطلوب بودند. در این جدول، متغیر "احساس تعلق به جامعه" با Q^2 برابر با ۰.۵۴۳، بالاترین توانایی پیش‌بینی را به خود اختصاص داد. همچنین، "شفافیت رسانه‌ای" با Q^2 برابر با ۰.۵۱۸ و "اعتماد عمومی" با Q^2 برابر با ۰.۵۱۳، نشان‌دهنده پیش‌بینی‌پذیری مناسب این متغیرها بودند.

جدول ۱۴

دسته‌بندی نهادها و سازمان‌های مرتبط با فضای مجازی - نهادهای تقنینی عام و خاص

متغیرها	میزان واریانس	پیش‌بینی مدل
احساس تعلق به جامعه	۰.۵۴۲	۰.۵۴۳
اعتماد به نهادهای دولتی	۰.۴۰۶	۰.۴۴۳
اعتماد عمومی	۰.۵۹۳	۰.۵۱۳
رضایت شهروندان	۰.۴۳۰	۰.۴۱۷
شفافیت رسانه ای	۰.۵۷۶	۰.۵۱۸
شفافیت و پاسخگویی	۰.۴۶۲	۰.۴۱۰
مشارکت اجتماعی	۰.۴۶۱	۰.۴۲۷

رابطه "اعتماد عمومی" به "رضایت شهروندان" با ضریب ۱۱.۱۳۱، نشان‌دهنده تأثیر بسیار قوی این متغیر بر رضایت شهروندان بود. همچنین، "اعتماد عمومی" به "احساس تعلق به جامعه" با ضریب ۷.۰۷۲ و "اعتماد عمومی" به "مشارکت اجتماعی" با ضریب ۹.۵۴۴، تأثیرات قابل توجهی را نشان دادند.

مقادیر P نیز به‌عنوان معیاری برای تعیین معناداری آماری روابط بین متغیرها استفاده شدند. در این جدول، تمامی مقادیر P برابر با ۰.۰۰۰ یا نزدیک به آن بودند که نشان‌دهنده معناداری قوی تمامی روابط در سطح ۵ درصد بود. این بدان معنا بود که هر یک از روابط بررسی‌شده، به‌طور معناداری تأثیرگذار بودند.

نتایج تحلیل‌ها به‌وضوح نشان دادند که "اعتماد عمومی" به‌عنوان یک عامل کلیدی، تأثیرات مثبت و معناداری بر "احساس تعلق به جامعه"، "رضایت شهروندان"، "شفافیت رسانه‌ای" و "مشارکت اجتماعی" داشت. همچنین، متغیر "شفافیت و پاسخگویی" به‌عنوان یک عامل مهم با تأثیرات قابل توجه بر "اعتماد عمومی" و تأثیرات مثبت بر دیگر متغیرها مشخص شد.

جدول ۱۵

روابط بین متغیرها (ضرایب مسیر)

روابط بین متغیرها	عامل مستقل	عامل وابسته	ضرایب مسیر	p	نتیجه
اطلاع رسانی به جامعه شهروندان -> شفافیت و پاسخگویی	اطلاع رسانی به جامعه شهروندان	شفافیت و پاسخگویی	۲.۳۹۲	۰.۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> احساس تعلق به جامعه	اعتماد عمومی	احساس تعلق به جامعه	۷.۰۷۲	۰.۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> اعتماد به نهادهای دولتی	اعتماد عمومی	اعتماد به نهادهای دولتی	۶.۴۱۱	۰.۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> رضایت شهروندان	اعتماد عمومی	رضایت شهروندان	۱۱.۱۳۱	۰.۰۰۰	تأیید
اعتماد عمومی -> شفافیت رسانه ای	اعتماد عمومی	شفافیت رسانه ای	۸.۱۵۷	۰.۰۰۰	تأیید

اعتماد عمومی - مشارکت اجتماعی	اعتماد عمومی	مشارکت اجتماعی	۹.۵۴۴	۰.۰۰۰	تأیید
تشریح ابعاد جزئیات پروژه - شفافیت و پاسخگویی	تشریح ابعاد جزئیات پروژه	شفافیت و پاسخگویی	۳.۰۵۳	۰.۰۰۲	تأیید
شفافیت در اجرای پروژه - شفافیت و پاسخگویی	شفافیت در اجرای پروژه	شفافیت و پاسخگویی	۴.۳۱۴	۰.۰۰۰	تأیید
شفافیت در تصمیم‌گیری - شفافیت و پاسخگویی	شفافیت در تصمیم‌گیری	شفافیت و پاسخگویی	۵.۸۰۱	۰.۰۰۰	تأیید
شفافیت و پاسخگویی - اعتماد عمومی	شفافیت و پاسخگویی	اعتماد عمومی	۸.۳۲۱	۰.۰۰۰	تأیید

در صورتی که ضرایب مسیر مثبت باشد؛ روابط بین متغیرها مستقیم است و اثرگذاری آن‌ها را نشان می‌دهد؛ در غیر این صورت روابط

مستقیم نیست

داده‌ها در قالب جدول زیر ارائه شده‌اند که امکان مقایسه مستقیم قدرت روابط بین متغیرهای مختلف را فراهم می‌کند. جدول انحراف

معیار و آماره t را برای هر رابطه نشان می‌دهد. آماره t ، نشان‌دهنده میزان اطمینان از وجود رابطه معنی‌دار بین دو متغیر است. هرچه مقدار مطلق آماره t بیشتر باشد، رابطه معنی‌دارتر و قوی‌تر است.

جدول ۱۶

رتبه بندی روابط بین متغیرهای زیرساخت‌های شهری با اعتماد عمومی

رابطه	انحراف معیار	آماره تی	رتبه
اعتماد عمومی → رضایت شهروندان	۰.۰۶۰	۱۰.۹۸۹	۱
اعتماد عمومی → مشارکت اجتماعی	۰.۰۶۱	۹.۷۸۹	۲
اعتماد عمومی → احساس تعلق به جامعه	۰.۰۶۹	۷.۰۷۱	۳
اعتماد عمومی → شفافیت رسانه‌ای	۰.۰۶۹	۷.۵۹۰	۴
اعتماد عمومی → اعتماد به نهادهای دولتی	۰.۰۷۰	۶.۵۰۴	۵
زیرساخت‌های شهری → اعتماد عمومی	۰.۰۶۴	۵.۶۱۶	۶
سیستم ارتباطات شهری → زیرساخت‌های شهری	۰.۰۴۳	۴.۵۲۴	۷
سیستم برق‌رسانی شهری → زیرساخت‌های شهری	۰.۰۱۶	۴.۴۱۰	۸
سیستم حمل و نقل شهری → زیرساخت‌های شهری	۰.۰۵۹	۲۱.۸۷۷	۹
سیستم دفع فاضلاب شهری → زیرساخت‌های شهری	۰.۰۷۸	۳.۶۴۲	۱۰

سیستم حمل و نقل شهری → زیرساخت‌های شهری $t = ۲۱.۸۷۷$ این آماره t نشان‌دهنده همبستگی مثبت بسیار قوی بین بهبود

سیستم‌های حمل و نقل شهری و زیرساخت‌های کلی شهری است. یک سیستم حمل و نقل کارآمد و قابل اعتماد برای توسعه شهری ضروری است و فعالیت‌های اقتصادی را تحریک می‌کند، دسترسی به خدمات را بهبود می‌بخشد، و کیفیت کلی زندگی را افزایش می‌دهد. این بهبود دسترسی به طور مستقیم به افزایش رضایت شهروندان و حس قوی‌تر تعلق به جامعه کمک می‌کند. علاوه بر این، سیستم‌های حمل و نقل کارآمد می‌توانند زمان رفت و آمد را کاهش دهند، کیفیت هوا را بهبود بخشند و ازدحام ترافیک را کاهش دهند، که همگی به کیفیت بالاتر زندگی و ادراک مثبت‌تر از محیط شهری کمک می‌کنند. همبستگی قوی نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های حمل و نقل نه تنها برای توسعه اقتصادی مهم است، بلکه نقش مهمی در شکل‌دهی به ادراک عمومی و اعتماد به حکومت شهری دارد.

اعتماد عمومی → رضایت شهروندان $t = ۱۰.۹۸۹$ این همبستگی مثبت بسیار قوی نشان‌دهنده اهمیت اساسی اعتماد عمومی در

شکل‌دهی به رضایت شهروندان است. هنگامی که شهروندان به دولت و نهادهای آن اعتماد دارند، بیشتر از خدمات عمومی و کل فرایند

حکومت‌داری راضی هستند. این رضایت به شدت با ادراکات از شایستگی و پاسخگویی در مدیریت عمومی مرتبط است. پژوهشی در کره جنوبی نشان داد که تأیید دانش قبلی صحیح در مورد سیاست‌های دولتی، به جای اصلاح دانش نادرست، به طور قابل توجهی نگرش شهروندان نسبت به دولت را بهبود بخشید. این نشان می‌دهد که ارتباطات پیشگیرانه و شفافیت در اقدامات دولتی برای ایجاد و حفظ اعتماد عمومی بسیار مهم هستند. مطالعه دیگری در مورد تأثیر تعامل پزشک و بیمار بر شکل‌گیری اعتماد نشان داد که ارتباط مؤثر به طور قابل توجهی روابط پزشک و بیمار را بهبود می‌بخشد و رضایت بیمار را افزایش می‌دهد. این اصل را می‌توان به بخش‌های دیگر نیز تعمیم داد و اهمیت کلی اعتماد را در بهبود رضایت کلی شهروندان از خدمات عمومی نشان داد.

اعتماد عمومی → مشارکت اجتماعی $t = 9.789$ این همبستگی مثبت قوی نقش حیاتی اعتماد را در تقویت مشارکت اجتماعی نشان می‌دهد. سطح بالای اعتماد عمومی برای تشویق مشارکت مدنی و فعالیت‌های اجتماعی ضروری است. اعتماد جزء اصلی سرمایه اجتماعی است که همکاری و اقدام جمعی را در جوامع تسهیل می‌کند. مطالعه‌ای که رابطه بین سرمایه اجتماعی و مالکیت سلاح در دانشگاه را بررسی کرد، نشان داد که شاخص‌های سرمایه اجتماعی اعتماد و مشارکت می‌تواند برای پیش‌بینی مالکیت سلاح استفاده شود. اگرچه در نگاه اول به نظر می‌رسد که این مطالعه ارتباطی با مشارکت اجتماعی ندارد، اما ارتباط بین اعتماد و انسجام اجتماعی را نشان می‌دهد. سطح پایین اعتماد می‌تواند منجر به افزایش رفتارهای پرخطر شود، در حالی که سطوح بالاتر اعتماد و مشارکت، محیطی امن‌تر و مشارکتی‌تر را در جامعه ایجاد می‌کند. بنابراین، همبستگی بین اعتماد عمومی و مشارکت اجتماعی بر اهمیت ایجاد اعتماد به عنوان پایه و اساس شهروندی فعال و درگیر تأکید دارد. مطالعه‌ای در اکوادور نشان داد که اگرچه پاسخ‌دهندگان بومی بیشتر تمایل به مشارکت در سازمان‌های مدنی داشتند، اما قومیت بر مشارکت سیاسی تأثیری نداشت، البته با کنترل سایر متغیرهای مرتبط.

اعتماد عمومی → شفافیت رسانه‌ای $t = 7.590$ این همبستگی مثبت متوسط نقش اساسی شفافیت رسانه‌ای را در ایجاد و حفظ اعتماد عمومی برجسته می‌کند. هنگامی که شهروندان رسانه را دقیق، بی‌طرف و قابل اعتماد می‌دانند، بیشتر به اطلاعات دریافتی و نهادهای گزارش‌دهنده اعتماد دارند. این اعتماد به نهادهای دولتی‌هایی که رسانه در مورد آن‌ها گزارش می‌دهد نیز گسترش می‌یابد. مطالعه‌ای که تأثیر شفافیت اطلاعات بر اعتماد عمومی در طول یک بیماری همه‌گیر را بررسی کرد، همبستگی مثبت قابل توجهی بین این دو را یافت. این مطالعه از حساب اینستاگرام گنجر پرانو به عنوان یک مطالعه موردی استفاده کرد و نشان داد که ارتباطات باز و به اشتراک گذاری اطلاعات می‌تواند به طور قابل توجهی اعتماد عمومی را، به ویژه در مواقع بحران، افزایش دهد. با این حال، این مطالعه همچنین اذعان داشت که سایر عوامل ناشناخته بر اعتماد عمومی تأثیر می‌گذارند و این نشان می‌دهد که شفافیت رسانه‌ای تنها یک قطعه از یک پازل بزرگ‌تر در ایجاد اعتماد عمومی است. این یافته بر ضرورت روزنامه‌نگاری مسئولانه و اخلاقی که اولویت را به دقت و شفافیت می‌دهد، تأکید می‌کند.

اعتماد عمومی → اعتماد به نهادهای دولتی $t = 6.504$ این همبستگی مثبت متوسط رابطه مستقیم بین اعتماد عمومی و اعتماد به نهادهای دولتی خاص را نشان می‌دهد. هنگامی که شهروندان به صداقت و پاسخگویی دولت اعتماد دارند، بیشتر به خود نهادهای اعتماد می‌کنند. این اعتماد به شدت با ادراکات از انصاف و عدالت در فرآیندهای دولتی گره خورده است. مطالعه‌ای که کاهش رضایت عمومی از پلیس در استرالیا را بررسی کرد، نشان داد که در حالی که احساسات ثابت رسانه‌ای کاهش را توضیح نمی‌دهد، پوشش گسترده‌تر و تغییر عقاید عمومی بر نیاز به تلاش‌های بیشتر برای ایجاد اعتماد و عدالت تأکید دارد. این مطالعه همچنین نشان داد که اعتماد به سیستم سیاسی به طور قابل توجهی بر اعتماد عمومی به پلیس تأثیر می‌گذارد و پیوند اعتماد را در سطوح و شاخه‌های مختلف دولت نشان می‌دهد. این بر اهمیت شفافیت، پاسخگویی و پاسخگویی دولت در ایجاد و حفظ اعتماد عمومی تأکید دارد. مطالعه‌ای دیگر در مورد درک شهروندان از مزایای توسعه حمل و نقل عمومی نشان داد که حتی با وجود تفاوت آماری در ادراکات مردم در مورد ویژگی‌های اصلی فضایی محله‌های خود، پاسخ‌دهندگان

در هر دو منطقه نگرانی‌های مشابهی در مورد فضای عمومی، مشکلات پیاده‌روی، کیفیت حمل و نقل و اثرات مثبتی که مترو می‌تواند در مورد احیای شهری و توسعه ارائه دهد، ابراز کردند.

اعتماد عمومی → احساس تعلق به جامعه $t = 70.71$ این همبستگی مثبت متوسط اهمیت اعتماد عمومی در تقویت احساس تعلق به جامعه را برجسته می‌کند. هنگامی که افراد به همسایگان، رهبران جامعه و نهادهای محلی خود اعتماد دارند، بیشتر احساس تعلق و ارتباط می‌کنند. این احساس تعلق برای انسجام اجتماعی و رفاه بسیار مهم است. مطالعه‌ای که رابطه بین تعاملات اجتماعی زنان مهاجر و ادراک آن‌ها از ادغام را بررسی کرد، نشان داد که تعاملات اجتماعی به طور قابل توجهی بر احساس تعلق آن‌ها تأثیر می‌گذارد. این مطالعه نشان داد که تعاملات اجتماعی در زبان انگلیسی به زنان کمک کرد تا اعتماد ایجاد کنند، هنجارهای فرهنگی را بیاموزند و در محیط‌های ناآشنا راحت‌تر باشند. این یافته نقش حیاتی تعاملات اجتماعی و اعتماد را در ایجاد حس جامعه نشان می‌دهد. تقویت این حس تعلق مستلزم تقویت جوامع فراگیر است که تعاملات اجتماعی و اعتماد را تقویت می‌کنند. مطالعه‌ای دیگر در مورد نقش ایجاد فضای خلاق در توسعه شهری نشان داد که ایجاد حس تعلق و اعتماد در جوامع، از طریق پروژه‌های هنری و مشارکتی، می‌تواند به احیای فضاهای شهری و توسعه اقتصادی کمک کند.

زیرساخت‌های شهری → اعتماد عمومی $t = 56.16$ این همبستگی مثبت متوسط نشان می‌دهد که بهبود زیرساخت‌های شهری به ایجاد اعتماد عمومی کمک می‌کند. زیرساخت‌های کارآمد و به خوبی نگهداری شده کیفیت زندگی را افزایش می‌دهند و تعهد دولت به ارائه خدمات ضروری را نشان می‌دهند. با این حال، تأثیر سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها بر اعتماد عمومی می‌تواند پیچیده و وابسته به زمینه باشد. مطالعه‌ای که برنامه ارتقای پشاور را که بر بهبود زیرساخت‌ها متمرکز بود، ارزیابی کرد، نشان داد که علیرغم سرمایه‌گذاری‌ها، شواهد قوی برای افزایش رضایت شهروندان وجود ندارد. این بر اهمیت نه تنها سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، بلکه ارتباط مؤثر این سرمایه‌گذاری‌ها با عموم مردم برای ایجاد اعتماد و مدیریت انتظارات تأکید دارد. این مطالعه نشان می‌دهد که کمپین‌های اطلاعات عمومی برای ایجاد و مدیریت انتظارات در مورد پروژه‌های زیرساختی بسیار مهم هستند. این یافته بر اهمیت هم بهبودهای فیزیکی و هم استراتژی‌های ارتباطی مؤثر در ایجاد اعتماد عمومی تأکید دارد.

سیستم ارتباطات شهری → زیرساخت‌های شهری $t = 45.24$ این همبستگی مثبت متوسط ضعیف نشان می‌دهد که بهبود سیستم‌های ارتباطات شهری تأثیر مستقیم کمتری بر زیرساخت‌های شهری کلی در مقایسه با سایر عوامل دارد. در حالی که ارتباطات مؤثر برای عملکرد شهری ضروری است، تأثیر مستقیم آن بر زیرساخت‌های فیزیکی کمتر مشهود است. این ارتباط می‌تواند به واسطه عوامل دیگری مانند افزایش دسترسی به اطلاعات و خدمات عمومی، و در نتیجه افزایش رضایت شهروندان و اعتماد به دولت، ایجاد شود. مطالعه‌ای در مورد شبکه‌های همسایگی آنلاین نشان داد که شیوه‌های ارتباطی در شبکه‌های همسایگی آنلاین بر انسجام اجتماعی تأثیر می‌گذارند و تبادل اطلاعات و داستان‌گویی می‌تواند به افزایش اعتماد و حس جامعه کمک کند.

سیستم برق‌رسانی شهری → زیرساخت‌های شهری $t = 41.10$ این همبستگی مثبت متوسط ضعیف اهمیت تأمین برق قابل اعتماد برای زندگی شهری را برجسته می‌کند. با این حال، تأثیر آن بر ادراک کلی از زیرساخت‌های شهری ممکن است کمتر از سایر عوامل باشد. این به این دلیل است که تأمین برق به طور مستقیم قابل مشاهده نیست و تأثیر آن بیشتر در جنبه‌های غیرمستقیم زندگی شهری مانند عملکرد سایر زیرساخت‌ها و خدمات مشاهده می‌شود.

سیستم دفع فاضلاب شهری → زیرساخت‌های شهری $t = 36.42$ این همبستگی مثبت ضعیف اهمیت یک سیستم فاضلاب کارآمد برای بهداشت عمومی و رفاه محیط زیست را نشان می‌دهد. با این حال، تأثیر مستقیم آن بر ادراک کلی از زیرساخت‌های شهری ممکن است

کمتر از سایر جنبه‌های قابل مشاهده‌تر توسعه شهری باشد. این به دلیل ماهیت پنهان سیستم فاضلاب است که به طور مستقیم برای شهروندان قابل مشاهده نیست و تأثیر آن بیشتر در جنبه‌های غیرمستقیم مانند بهداشت عمومی و محیط زیست مشهود است.

بحث و نتیجه‌گیری

در راستای نتایج به دست آمده می‌توان گفت مطالعات نشان داده‌اند که بین ابعاد مختلف پایداری شهری و اعتماد عمومی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. شهرهایی با سطح بالای پایداری شهری، به‌طور معمول از سطح بالاتری از اعتماد عمومی برخوردار هستند. این رابطه به دلیل تأثیر مستقیم پایداری شهری بر کیفیت زندگی شهروندان است. بهبود کیفیت هوا، مدیریت مناسب پسماند، حفاظت از منابع آبی، و حفاظت از فضای سبز شهری، می‌تواند به بهبود سلامت شهروندان و افزایش رضایت آن‌ها منجر شود که این امر به طور مستقیم بر اعتماد عمومی تأثیر می‌گذارد.

شفافیت در فرآیندهای برنامه‌ریزی شهری به معنای دسترسی آزاد شهروندان به اطلاعات مربوط به طرح‌های جامع و تفصیلی، مطالعات امکان‌سنجی و ارزیابی تأثیرات پروژه‌ها است. این اطلاعات باید به صورتی قابل فهم و در دسترس عموم قرار گیرند. در اصفهان، با وجود تلاش‌هایی برای شفاف‌سازی این فرآیندها، هنوز چالش‌هایی وجود دارد. به‌عنوان مثال، دسترسی به اطلاعات مربوط به مطالعات تجزیه و تحلیل مناطق شهری، و همچنین ارزیابی تأثیرات پروژه‌ها بر محیط زیست و جامعه، می‌تواند با محدودیت‌هایی مواجه باشد. این محدودیت‌ها می‌توانند به کاهش اعتماد عمومی منجر شوند. مطالعات متعدد نشان داده‌اند که شفافیت در فرآیندهای برنامه‌ریزی شهری رابطه مثبتی با اعتماد عمومی دارد.

شفافیت در استفاده از منابع مالی شهری، به معنای دسترسی آزاد شهروندان به اطلاعات مربوط به بودجه شهرداری، نحوه هزینه کردن این بودجه، و همچنین گزارش‌های مالی شهرداری است. این اطلاعات باید به صورت دقیق، قابل فهم، و در دسترس عموم قرار گیرند. در اصفهان، با وجود تلاش‌هایی برای شفاف‌سازی در زمینه مالی، هنوز چالش‌هایی وجود دارد. به‌عنوان مثال، دسترسی به اطلاعات جزئی در مورد هزینه‌های پروژه‌ها، و همچنین شفافیت در زمینه مناقصه‌ها و قراردادهای، می‌تواند با محدودیت‌هایی مواجه باشد. این محدودیت‌ها می‌توانند به کاهش اعتماد عمومی منجر شوند.

توسعه شهری فراتر از رشد فیزیکی شهر است و شامل بهبود کیفیت زندگی شهروندان، حفظ هویت فرهنگی، پایداری زیست‌محیطی، و عدالت اجتماعی می‌شود. افزایش فرصت‌های شغلی، ارتقای سطح درآمد سرانه، و کاهش نرخ بیکاری، این امر به بهبود وضعیت اقتصادی شهروندان و افزایش رفاه آن‌ها منجر می‌گردد.

تأمین مسکن مناسب، ارائه خدمات حمل و نقل کارآمد و ارزان قیمت، و بهبود کیفیت خدمات شهری مانند آب، برق، فاضلاب، و مدیریت پسماند بهبود زیرساخت‌ها با افزایش کیفیت زندگی و رفاه شهروندان همراه است.

کاهش آلودگی هوا و آب، حفظ فضای سبز، و مدیریت پایدار منابع طبیعی، این امر به حفظ سلامت شهروندان و ارتقای کیفیت محیط زیست شهری کمک می‌کند. حفظ بافت تاریخی و میراث فرهنگی نیز در این حوزه قرار می‌گیرد. توزیع عادلانه منابع و فرصت‌ها بین گروه‌های مختلف اجتماعی، کاهش نابرابری‌ها در افزایش انسجام اجتماعی و کاهش تنش‌های اجتماعی نقش مهمی را دارد.

ایجاد مکانیزم‌های مناسب برای مشارکت شهروندان در فرآیندهای برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری شهری، مشارکت شهروندان به افزایش مشروعیت تصمیمات و افزایش احساس مالکیت شهروندان نسبت به شهر منجر می‌شود. ارتباط بین توسعه شهری و اعتماد عمومی دو سویه و پیچیده است. توسعه شهری موفق می‌تواند منجر به افزایش اعتماد عمومی شود، زیرا شهروندان شاهد بهبود کیفیت زندگی، پاسخگویی نهادهای شهری، و پیشرفت در شهر خود هستند. بهبود زیرساخت‌ها، افزایش فرصت‌های شغلی، و کاهش نابرابری‌ها، همه می‌توانند به افزایش اعتماد

عمومی کمک کنند. با این حال، توسعه شهری ناموفق یا ناعادلانه می‌تواند به کاهش اعتماد عمومی منجر شود، زیرا شهروندان احساس می‌کنند که نیازها و خواسته‌های آن‌ها نادیده گرفته شده است، یا اینکه توزیع منابع و فرصت‌ها به طور ناعادلانه صورت گرفته است. این ارتباط دو سویه است، شهروندانی که به نهادهای شهری اعتماد دارند، بیشتر تمایل به همکاری با آن‌ها دارند و در تصمیم‌گیری‌ها مشارکت می‌کنند. شاخص‌های عملی توسعه شهری، نتایج ملموس و قابل مشاهده سیاست‌ها را نشان می‌دهند. بهبود زیرساخت‌ها، از جمله حمل و نقل عمومی، دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی، و فضای سبز، به طور مستقیم بر کیفیت زندگی و رضایت شهروندان تأثیر می‌گذارد. این بهبودها، با افزایش اعتماد عمومی همراه هستند. به عنوان مثال، یک سیستم حمل و نقل عمومی کارآمد، نه تنها زمان رفت و آمد را کاهش می‌دهد، بلکه به کاهش آلودگی هوا و ترافیک نیز کمک می‌کند، که هر دو عامل مهم در افزایش رضایت‌مندی شهروندان هستند. از سوی دیگر، کمبود زیرساخت‌ها یا کیفیت پایین خدمات، می‌تواند به کاهش اعتماد عمومی، افزایش نارضایتی و حتی اعتراضات اجتماعی منجر شود. علاوه بر زیرساخت‌ها، سیاست‌های اشتغال‌زایی و توزیع عادلانه ثروت نیز نقش مهمی در اعتماد عمومی دارند. اگر سیاست‌های توسعه شهری منجر به افزایش بیکاری، فقر و نابرابری شود، اعتماد عمومی کاهش می‌یابد و ممکن است به ناآرامی‌های اجتماعی منجر شود. در این زمینه، مشارکت شهروندان در فرایند برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری شهری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مشارکت شهروندان باعث می‌شود که سیاست‌ها منعکس‌کننده نیازها و اولویت‌های واقعی جامعه باشند و به افزایش احساس مالکیت شهروندان نسبت به شهر و افزایش اعتماد عمومی منجر شود. شفافیت در تصمیم‌گیری‌ها و پاسخگویی به نیازها و انتقادات شهروندان، از دیگر عوامل مهم در افزایش اعتماد عمومی است. دسترسی آسان شهروندان به اطلاعات مربوط به پروژه‌های توسعه شهری، بودجه‌ها و نحوه هزینه کردن آنها، به شفافیت و پاسخگویی نهادهای شهری کمک می‌کند. این شفافیت، اعتماد شهروندان را به نهادهای شهری افزایش می‌دهد و مشارکت آن‌ها در فرایند توسعه شهری را تشویق می‌کند. مشارکت شهروندان در فرایندهای برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری شهری، علاوه بر افزایش مشروعیت تصمیمات، به بهبود کیفیت سیاست‌ها و برنامه‌های توسعه شهری نیز اثرگذار است.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Abedini, A. (2015). An Introduction to Urban Growth Restriction Policies within the Framework of Urban Growth Management.
- Adhikari, O. (2018). *Sustainable Development and its Challenges in Developing Countries*. World Commission on Environment and Development.
- Afsharnia, A., Zebardast, E., & Talachian, M. (2021). Urban Land Acquisition in Urban Development Plans with a Social Justice Approach. *Iranian Islamic City Studies*, 1144, 15-27.
- Alaei Rahmani, F., & Ahadian, M. (2019). A Combined Facility Location and Network Design Problem with Multi-Type Capacitated Links and Facilities. Babolsar.
- Dara, M., Ghadimi, B., & Aghaei, S. S. (2019). Trust-Based Behavior: Enhancing Public Trust in Sports Elites. *Mashhad University of Medical Sciences Journal*, 62(Special Issue 1), 344-352.
- Ghahremani, M., Pourjafar, M., & Saeidi Rezvani, N. (2020). Development of the Shannon-Weiner Entropy Model Based on Urban Development Paradigms Focused on Mixed Land Use. *Urban Research and Planning*, 1143, 179-192.
- Jabar Ansari, M., Najaf Beigi, R., & Alvani, S. M. (2016). Strategies for Enhancing Public Trust in Government Organizations. *Soft Power Studies*, 615, 1-13.
- Jafari, J., Saberi, H., Azani, M., & Khadem-Hosseini, A. (2019). The Impact of Good Urban Governance on Neighborhood Sustainability: A Case Study of Kahnooj City. *Environmental Planning Quarterly*, 53, 110-130.
- Karimi, F., Abdollahzadeh Fard, A., & Shakoor, A. (2018). The Role of CDS Urban Development Strategy in Sustainable Urban Development-Case Study: District 3, Shiraz Municipality. *Urban Ecology Research*, 91(17), 91-104.
- Kazemian, G., Moomivand, A., & Gholizadeh, S. (2018). Transportation and Its Environmental Effects and Solutions. Hamedan.
- Khamechi, H., & Rangriz, H. (2019). Meta-Analysis of Social Capital Consequences. *Social Capital Management*, 64, 603-624.
- Maleki Rad, M. (2022). Identification of Social Ethics Indicators among Awaiters in Strengthening Social Capital. *Islamic Knowledge Management Journal*, 7(41), 106-126.
- Mohammadi, M., Sarvar, R., Vali Shariat Panahi, M., & Mojtazadeh, H. (2020). Sustainable Development of Region 4 of Tehran with an Emphasis on Good Urban Governance. *Geography of the Land Journal*, 1765, 1-24.
- Molaei, A. (2019). The Development of Underground Urban Spaces as a Novel Strategy in Urban Development. *Urban Structure and Function Studies Journal*, 618, 57-86.
- Ne'mati Kotenaei, N., Sarvar, R., & Asadian, F. (2017). Urban Development Drivers: Concepts and Requirements. *Geography Journal*, 1555, 321-336.
- Parvin, K., & Firoozi, M. (2022). Transparency in Public Affairs as a Strategy for Gaining Public Trust with an Emphasis on Iran's Legal System. *Public Law Studies*, 522, 597-616.
- Salehi Ramchahi, M., & Fouzieh Eslami, R. (2019). Measuring and Evaluating Smart Urban Growth Criteria: A Case Study of the Three Zones of Semnan County.
- Tabibian, M. (2004). Sustainable Urban Development. *Municipalities Journal*, 1234, 0-0.
- Yazdani, A., & Amiri, P. (2023). Examining the Impact of Good Urban Governance Components on Sustainable Urban Revenues-Case Study: Tehran City.